

zima 2008

v tomto čísle:
halová sezóna 2008
rozhovory
freestyle
paganello
a mnohem víc... :)

občasník, slunečník a větrník o frisbee

Vážení přátelé, sportovci!

když si teď listujeme novou Pastí cloumá s námi radost. Znáte tu radost, když se konečně povede něco o co jste se dlouho snažili? Teď spolu s Vámi, našimi věrnými čtenáři a frisbee žrouťy můžeme dychtivě objevovat příběhy zapsané v naší kronice. Příběhy o zimní halové sezóně, o mistrech a mistrýnách ČR v hale, o Tios, kteří letos zazářili jako kometa, o žlutém týmu, který v zimě objel všechny turnaje co se daly. Vedle příběhů z haly se o Vaši pozornost ucházejí povídky o hře na umělé trávě a o milcích skoků do pískových peřin a trošku smutnější příběh o Henrym Callahanovi. Nesmíme zapomenout na příležitost k seznámení, kterou tohle číslo také skýtá:

seznamte se s Jedlou, nadějným hráčem discgolfu a poznejte blíží Martinu a Janu, dvojčata ze Zimnice. Podívejte se též, kdo reprezentoval ČR na plážovém mistrovství. Nechybí ani tradiční golfová rubrika. Discgolf v Čechách se rozjíždí a po 9. letech se na místě historicky prvního turnaje konal v Českých Budějovicích 1. ročník Bagr Cupu, také stojí za zmínku fakt, že se letos v České golfové lize poprvé otevírá ženská divize! Je toho více. Dovolte nám, jako už tradičně na závěr připojit prosbu. Moc by nám pomohlo, kdyby každý vlastník fotoaparátu lačný publikovat, po každém turnaji poslal 1-3 nejlepší fotografie do redakce, adresu už všichni znáte. Až budete fotit myslete na nás

a nezapomeňte si nastavit kvalitu snímání fotografie nejvýše co váš přístroj umí. Není nic smutnějšího než vydařený snímek nízké kvality a malých rozměrů, kterému by to za příznivějších podmínek moc slušelo na titulní stránce! Jistě si dokážete představit jak by nám tento jednoduchý akt ušetřil práci a zbavil frustrace z procházení několikasetobrázkových galerií. Takže náš vzkaz zní: pochlubte se, na nic nečekejte a posílejte. A samozřejmě nezapomeňte psát. Na závěr nám dovolte poslat jedno velké díky všem redaktorům a spřízněným duším Pastí! Bez Vás by to snažení bylo o dost bolestnější a méně radostnější.

Radka & Pipi

TURNAJE

ult:mate

květen 24-25 /Trnava, Sk/
CEL 1st round /open, women/
info: <http://www.ultimatevienna.com>

květen 31-1 /Slatinice u Olomouce/
2. ligový turnaj /open/
info: <http://www.frkot.cz>

červen 13-15 /Amsterdam, Nl/
Windmill windup /open, women/
info: <http://www.windmillwindup.com>

červen 19 /Brno/
České akademické hry /mixed/
info: <http://www.cald.cz>

červen 21-22 /Třebouchovice/
MČR Open & Women /open, women/
info: <http://www.cald.cz>

červen 28-29 /Losiná u Plzně/
Atrucup /open/
info: <http://www.atruc.pc.cz>

červenec 5-6 /?/
CEL 2nd round /open, ??/
info: <http://www.ultimatevienna.com>

červenec 19-20 /Předboj/
Whose Baby /mixed/
info: <http://www.p7.cz>

d:scgolf

květen 17-18 /České Budějovice/
Bagr Cup
info: <http://www.discgolf.cz>

květen 31-1 /Shrewsbury, Gb/
British open
info:

červen 7-8 /Plzeň/
Lochna Cup
info: <http://www.discgolf.cz>

červen 20-22 /Berlin, De/
XXI. Berlin Open
info: <http://www.discgolf.de/berlinopen/>

červenec 12-13 /Tragwein, A/
Tragwein Open
info: <http://www.discgolf.at>

červenec 26-27 /Potsdam, De/
Potsdam Open
info: <http://www.hyzernauts.de/>

srpen 9-10 /Rusovce, Sk/
Gerulata open
info: <http://www.discgolf.sk/>

srpen 25-21 /Sönnstetten, De/
European Championships 2008
info: <http://ec08.de/>

OBSAH

info

1. čalď informuje
2. grant mšmt 2008

d:scgolf

3. vítání jara
5. aprílový dýchanek
7. rozhovor
8. disc-info

ult:mate

9. mčr mixed
12. mčr open & ženy
16. rozhovor
20. spirit on ice
21. mnichov
22. frisbeercup
23. yellow submarine
24. paganello
26. vienna winter league
28. drážďany

rozvoj

29. okénko do pravidel
30. osobnost - Henry Callahan
31. promoakce, reprezentace ECBU

společenská rubrika

32. kecy hecy

Česká Asociace Létajícího Disku
P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@cald.cz, www.cald.cz

past 1/2008

frisbijový občasník

ředitelé a vydavatelé:

vize - Dejř ;)
koordinace - Radka
grafika - Pipi

redakce:

rozhovory, reporty - Zelí, Katy
discgolf - Dr. Úd
web, skautské frisbee - Kačer Hradec

jazykové korektury:

Klárka

kontakt a předplatné:

past.redakce@gmail.com
past.tymy.cz, www.frisbee.cz - již brzy ;)

foto:

lukáš filandr, me2d, maloch, zuz,
kazbunda, george, klárka, twins, pipi,
dušan, marastflus, dubhill a všichni
ostatní, na které jsme zapomněli

foto na obálce:

george, me2d

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/76

Datum a čas konání schůze: 4. 3. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomni: Zdeněk Bouška, Michal Ševčenko,
Jana Vejmelková, Radka Balážová,

Nepřítomni omluveni: Martin Slížek, Lucie Frišová, Štěpán Materna, Petr Hearing, Jiří Vaníček, Lukáš Filandr

1. Rozvoj

ČALD pořádá 32 kuželíků, oranžové (bezpečnostní) - Zdeněk

Ozval se nám učitel ZŠTV ze Znojma, chce registrovat nový tým. Přihlásili se na Opičárnu. Jiří Vaníček ho na Opičárně zkontaktuje a domluví se na další podpoře frisbee ve Znojmě. Pozve je na Training Campy.

2. Komunikace ČALD

Michal poprosí Jana Nováka o zřízení adres @cald.cz zároveň s ním vyřeší vystavení faktur za hosting.

3. Sponzoring

4. Granty

Letáky o discgolfu a ultimate vytištěny.
Finální verze skript předána Ondrovi, čekáme na úvodní slovo Mgr. Filandra

5. Výroční zpráva

Jana Vejmelková napíše úvodní slovo předsedy.
Radka dodá zprávu o hospodaření.
Doplní Lucie Frišová.

6. Zimní soutěž

Mistrovství ČR Open a Ženy proběhlo úspěšně.
Hala v Brně je vhodná i pro další akce.

7. Repre

Přihlášeny 3 týmy na ECBU - Open, Mix a Ženy.
Vzhledem k nízkému počtu týmů v ženské divizi, napíše Jana Vejmelková organizátorům, že pokud divize nebude doplněna o další týmy česká ženská repre se nezúčastní.

8. WUGC 2008

Michal Ševčenko udělá předběžnou kalkulaci a obešle zástupce týmů, aby udělali anketu mezi zájemci, podle toho bude rozhodnuto o účasti nebo neúčasti české repre. Pomůže mu Petr Hearing. Výsledky budou prezentovány 16. 3. 2008.

9. Termínovka

informuje

19.-20.4.2008 – 1. ligový turnaj Open – závazný termín – Zařizuje Písek

3.-4.5.2008 – Chrast

8.-11.5.2008 – ECBU Francie

17.-18.5.2008 – 1. training camp

24.-25.5.2008 – 1. CEL – závazný termín

31.5.-1.6. nebo 7.-8.6.2008 – 2. ligový turnaj Open

13.-15.6.2008 – Amsterdam

21.-22.6.2008 – MČR Open + Ženy – závazný termín (Třebouchovice – Zařizuje Michal Ševčenko)

5.-6.7.2008 – 2.CEL

2.-10.8.2008 – WUGC 2008 Vancouver

16.-17.8.2008 – Manic Miner (SK)

29.-31.8.2008 – EUCR

13.-14.9.2008 – MRČR MIX České Budějovice

20.-21.9.2008 – Finále CEL MIX ? – Frkot

26.-28.9. nebo 3.-5.10.2008 – EUCF

26.-28.9. nebo 3.-5.10.2008 – 2. training camp

CEL Comitee požádalo ČALD o uspořádání Finále CELového MIXu, čekáme na stanovení termínu EUCF a finále uspořádáme v nejbližším dalším termínu.

Jana Vejmelková je ve spojení s 3SB, Davídek zjišťuje možnosti konání MRČR Mix v září. Jana zavolá Krakymu a zjistí termín 2. ligového turnaje a domluví se s ním na říjnovém termínu CEL Mixového finále.

Zvažujeme, zda otevřít ligu zahraničním týmům. Radka ověří zájem ČR týmů účastnit se ligové soutěže, oznámí podmínky přihlašování (později v závislosti na tom, zda ligu otevřeme i zahraničním týmům)

Návrh: České týmy mají přednost přihlašují se do 14 dnů před turnajem, platí zálohu, pak se přihlašování otevře i ostatním týmům.

10. Sport Prague

Účast na letošním Sport Prague byla odvolána.

11. Ekonomika

12. Ostatní

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/77

Datum a čas konání schůze: 2. 4. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomni: Zdeněk Bouška, Michal Ševčenko, Jana Vejmelková, Radka Balážová, Petr Hearing, Lukáš Filandr

Nepřítomni omluveni: Martin Slížek, Lucie Frišová, Štěpán Materna, Jiří Vaníček

1. Rozvoj

Znojmo na Opičárnu nedorazilo. Maňas pošle pozvánku na Training Camp.

Kraky požádal o disky pro výuku ultimate v Olomouci. Jana dohodne s Czertem nákup českých disků. Plus ČALD věnuje 1-2 ks discraftu na 1 školu.

2. Komunikace ČALD

Michal poprosí Jana Nováka o zřízení adres @cald.cz zároveň s ním vyřeší vystavení faktur za hosting. Zvážit možnost přesměrování z gmailu.

3. Sponzoring

4. Granty

Čaldu byl přidělen Grant 100 000 Kč na Training Campy a školení učitelů.

Radka a Štěpán se dohodnou s Papám na koordinaci školení. Oslovit školy ze seznamu od Papáho? Plán!

5. Výroční zpráva

6. Zimní soutěž

Tělocvičny pro mistrovství ČR Open a Ženy a Mix pro příští rok zmluvíme už nyní. Jana zavolá do Brna a dohodne s Čertem Chomutov pro příští rok.

7. Repre

ECBU

Byla zrušena ženská divize.

Komunikace ohledně plateb startovního má na starosti Jana.

Jirka Blahout ohlídky termíny pro odeslání plateb a soupisek. S organizací pomohou Zdeněk a Michal.

8. WUGC 2008

ČALD definitivně zamítá účast reprezentace na turnaji. Nepřihlásil se dostatek hráčů.

9. Termínovka

10. WUC

ČALD oficiálně požádal o možnost pořádat WUC 2010. WFDF nás požádala o uspořádání MS Juniorů ve stejném roce. Chceme obě akce spojit. Čekáme na rozhodnutí komise.

11. Ekonomika

12. Ostatní

Héřa zjistí cenu výroby medailí podle vzoru EFDF. Radka mu pošle kontakt na pána, který spolupracuje s yoyo asociací.

grant mšmt pro rok 2008

Jménem výkonné rady bych se s vámi podělila o milou novinku. V minulém roce se nám podařilo po dlouhé době získat finanční podporu pro některé z našich činností v ČALD. Nastoupili jsme do rozjetého vlaku státních dotací z MŠMT, do vlaku, který je přeplněný sportovními asociacemi.

Mohu vám nyní s radostí oznámit, že jsme z něj nemuseli vystoupit a pro rok 2008 jedeme dál. Doufám, že cesta se stane plynulejší, protože v roce minulém jsme přeci jen trochu kodrcali ne vždy jisti tím, kam právě s projektem míříme.

Co bychom chtěli v rámci poskytnuté dotace realizovat letos?

Čtěl bychom pokračovat v započaté tradici Training campů a ostatních propagačních akcí. V pomyslném skladu ČALD (tj. v domácnostech několika nešťastníků a kanceláři Monitoru) se nám sešlo několik nových letáků, metodika – to vše

bychom rádi distribuovali těm, kteří se po něčem podobném ohlíží. Neměla by chybět školení pro učitele a pracovníky s mládeží.

A malou novinkou by mohly být Training campy, které nabídnou také něco z discgolfového a freestyleového umu.

Jak nám můžete pomoci? Již tradičně budeme potřebovat dobrovolníky pro všechny tyto aktivity. Preferovali bychom ty, kteří se zapojí opakovaně, pro ty máme připravené alespoň symbolické odměny.

Rádi opustíme Prahu a zorganizujeme Training camp třeba někde na Moravě, když nám pomůžete s ideálním místem a propagací, tak o zbytek se už postaráme.

Těšíme se na spolupráci se všemi, co nám pomáhali v loňském roce a taky s těmi, kteří letos přibudou.

Za VR, Lucie

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

discgolf

vítání jara

aneb mulligan's turkey shoot

Pořadatel: Mark Trubl, Martin Slížek, Helena Fibingerová

Datum: 15.-16. 3. 2008

Místo: Hostivařský park, Praha

Ročník: 3.

Počet hráčů: 29, hojná účast byla tím nejmilejším překvapením celého turnaje, hlavně po hubených zimních turnajích, ale i vzhledem k Markově rozlučce, která byla na tento víkend naplánována. A dokonce si všichni odpustili na víkend pracovní povinnosti či tzv. „Zdeničky náladičky“ a odehráli všichni(!) turnaj(!!) celý(!!!)

Na začátek mi dovoluť krátké vysvětlení názvu Mulligan's turkey shoot: Mark Trubl chtěl své loučení s českými discgolfovými luhy a háji pojmut netradičně a přišel s typicky americkým nápadem na zpestření hry. Dále jeho slovy: „V Americe je u některých lidí zvykem zastřelit si na Den nezávislosti svého krocana, ale (protože jsou to Američani - pozn. aut.) tak se nejedná o žádný divoký lov, ale přijedou za farmářem na krocení farmu a za drobnou úplatu si tam picnou ubohého krocana

z pár metrů v ohradě, kde je těch kluků ptačích tak našlapáno, že vlastně nelze netrefit.“ Odtud tedy turkey shoot. Mulligan je něco jako náhradní nebo druhý pokus a na Vítání jara si mohl každý jednou za devět jamek jednoho „mulligena“ vybrat na jakýkoliv hod. Teď ještě jak taková střelba na krocany vypadá převedená do prostředí discgolfu, že? Hraje se na hodně krátké a hodně technické jamky tak od dvaceti do padesáti metrů, kde par je všude 2, takže stačí na celou hru jen střední disk a dohazovák, nebo jenom dohazovák. Problémy činil hlavně fakt, že koš byl skoro vždy umístěn trochu „nevhod“: pod větví, těsně za křovím, na kraji svahu, anebo samozřejmě – za vodou. Také velká spousta O.B. hru značně komplikovala. Hlavní filozofii ale bylo „prát to pořádkem z první do řetězu!“ Nebo alespoň na green. V této hře totiž nejde jen o celkové nejnižší skóre, ale je zde vloženo hned několik doplňkových soutěží jako například: nejvíce zasažených greenů (7m), největší zlepšení, nejvíce es nebo chcete-li hole-in-one, nejdelší série dvojek v řadě a v neposlední řadě bylo na dvou jamkách C.T.P. – soutěž o nejbližší hod ke koši (tady roz-

hodovali centimetry – pozn. aut.)

Teď krátce odbočím ke společenské stránce celé akce. V pátek po doublech jsme zahnali hlad v hospodě Na Kačabce, kde se nám natolik zalíbilo, že jsme se hned objednali na sobotu, takže sobotní oběd proběhl na stejném místě. V sobotu večer byla již zmiňovaná rozlučková párty s Markem, pro kterou laskavě propůjčila svůj dům rodina Složková – tímto děkujeme. Spousta masa na gril, spousta jídla kolem a soudek piva – to byly kulisy pro ten večer. Drobnou chybou byla zima, která ten večer dávala najevo, že Zima to ještě nevzdává. Jako by nám holka říkala: „Vaše Vítání jara mě vůbec nezajímá, hlavní slovo tady mám já!“ Ale zkušený matadoři si vždy poradí a ví jak se zahřát, že?! Večer se nesl v přátelském duchu, hodně se povídalo, hodně se jedlo a pilo, proběhlo i předání drobných dáreků na rozloučenou, první slza, dva vepřový stejky, trocha piva, povídání, kuřátko, pivečko, zima, povídání, únava, zahřát se do baráku, poslední pivko, ajajaj tady je příjemné teplo, tak ještě jedno poslední, únava, spacák, divoké discgolfové sny o krocanech pobíhajících kolem koše...

Ještě se vrátím zpátky ke hře. Chtěl bych trochu konkrétnější, co se předvedené hry týká. A rád bych začal jedním z vložených „kontestů“, a to disciplínou podle mého nejvíc frajerskou, a tou jsou esa! Ten pocit totiž, když vidíte na vlastní oči eso, se dá jen těžko popsat. A co teprve, když ten disk vyletí z vaší ruky a vy cítíte, že jste ho vypustil tak, jak jste chtěli a vidíte, že letí přesně kam má, pak chvilka napětí, cinknutí do řetězů, ještě malá chvilka napětí, jestli disk nevypadne ven a pak – euforie, křik, plácání si, objímání, druhá slza... Během víkendu si eso na svůj účet připsalo hned pět hráčů – začala to Evex, pak Šeda, Úd, Vendulka a nakonec další Američan ve startovním poli – Ryan Redding. Nikdo z nich se bohužel neurval a druhé eso už nepřidal, takže v soutěži „Most Aces“ vyhráli všichni výše jmenovaní. Nejlepšího zlepšení oproti prvnímu kolu dosáhla v ženách Zdeňka hlavně díky tragickému prvnímu (54 hodů) a skvělému druhému (43 hodů) kolu a mezi chlapama se nejvíce zlepšil Cimpy (z 52 na 43). V trefování greenů byl bezkonkurenční Mark, který za celá tři kola, to je 54 jamek,

netrefil green pouze třikrát! To je obdivuhodný výkon! Ale i přesto mu to na celkové vítězství nestačilo. Po třech kolech se o vedení totiž dělili dva borci – již zmiňovaný Mark a Dany – oba se stejným skóre 120, to je průměrně 40 hodů na kolo. Upozorňuji, že par jednoho kola byl 36 tzn. že tihle matadoři hráli průměrně na kolo výsledek +4, což byl v daných podmínkách velice dobrý výkon! Taky to byla mezi nimi pořádná bitva! Dany určitě celou zimu trénoval doma dohozy a bylo to vidět. Některé kousky, které předvedl, byly opravdu famózní!

Do finále šli ještě Lukáš Filandr (122), Marek Fojtík (125) a Tomáš Peiker (125). Hrál se tentokrát na jamkách původního kurzu (s mírnou úpravou) a první jamka finále byla vymyšlena úplně nově. Ve finále asi na Marka dosedlo dojetí z posledního finále na české půdě a trochu mu to svázalo ruce, takže vítězství si bezchybným výkonem podržel Dany. Dojemné to začalo být při dohozu na poslední jamce. Mark svůj příhoz umístil dobře 15 metrů od koše a pozici na dohoz si moc dobře nepřipravil, ale bylo vidět, že se i

přes značné dojetí chce rozloučit pěkným puttem a povedlo se! Potlesk, třetí a čtvrtá slza. Dany to na dohoz neměl připraveno o moc lépe, ale i on dokázal stejně dokonalým puttem dokončit své účinkování v soutěži a zpečetit své vítězství. Byl to z diváckého pohledu opravdu oku lahodící moment. Pak už nastali chvíle jak z amerického romantického seriálu. Mark všechny obešel, potřesení rukou, objetí, pátá slza, rozloučení s každým zvlášť, šestá slza, poděkování. Vše pokračovalo i při následném vyhlášení a rozdávání diplomů, ještě jedno poděkování všem, zhodnocení celých těch čtyřech let působení na českých kurzech, další slza, ještě jedno poděkování, rozdání diplomů, poslední slza.

Při tom dojetí jsem tak trochu zapomněl na holky, což?! Nejvíce greenů trefila Zdeňka a to jí pomohlo i k celkovému vítězství se skóre 146ti hodů. Druhá byla Radka (152) a třetí Kristýna (154). Pokud jste si do této chvíle během čtení tohoto článku ještě nesesdli, tak teď tak ve vlastním zájmu udělejte, protože statistický údaj vypsaný v následujících řádcích by Vás mohl vyvést z rovnováhy. Vítání jara se zúčastnilo 10 (slovy deset) dívek a žen!!! Takovou cifru ještě česká discgolfová historie nezaaznamenala! Jen tak dál, holky! V takové konkurenci už je o co hrát a hra se stává zajímavější a atraktivnější.

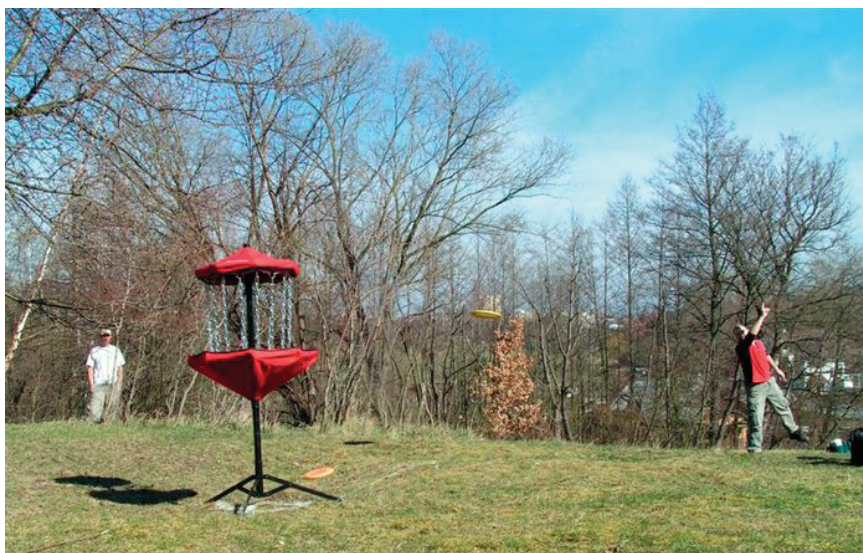
Celkový dojem byl nadmíru uspokojivý! Připadalo mi, jako by turnaj trval tak čtyři dny kolik se stalo zajímavých věcí. A nejen po stránce společenské, ale i z hlediska výborné hry a hromady zajímavých momentů během ní. Samozřejmě, že nechybělo pár utopených disků, ale konal se i jeden „potápěč“ v podání Carlose, který se při zachraňování disku sám stal obětí zrádné hlubiny, odnesl to namočením celé spodní poloviny těla! Každý z nás prostě udržuje jiné zvyky a tradice, kterými vítá jaro. Tak zase někdy příště – letu zdar a koupání zvlášť!

Dr. Úd

add '08**Pořadatel:** Atrofované ruce**Datum:** 5. - 6. 4. 2008**Místo:** Borský park, Plzeň**Ročník:** 6.**Počet hráčů:** 27

Už po šesté se sešla česká discgolfová elita v Borském parku v Plzni, aby otevřela další ročník české discgolfové ligy. Hráčů se sešlo víc než dost, což se v sobotu ráno neobešlo bez mírných organizačních problémů, především s nedostatkem skórkaret a také košů! Vše se ale rychle vyřešilo, takže se všichni mohli s mírným zpožděním (jak už je v naší české lize normálem) vrhnout po hlavě do hry. Hrál se na obou kurzech, takže někteří v sobotu ráno začínali na horním kurzu a některé skupiny na dolním kurzu s tím, že si to po obědě pěkně prohodili. To je jedna ze zvláštností tohoto turnaje, která je tak trochu na úkor toho, aby si všichni hráči zahráli co nejvíce jamek (plné dvě osmnáctky). Oba kurzy se totiž liší svým parem – červený má 62 a modrý 52 – takže při sobotním obědě, na rozdíl od jiných turnajů, není možné se všemi soupeři porovnávat své nahrané skóre. Můžete se srovnávat pouze s těmi, kteří hráli stejný kurz jako vy. Komplexní srovnání je možné až v sobotu večer, kdy všichni mají odehrané oba kurzy. V neděli pak hrají všichni horní kurz a finále se hraje pro změnu na dolní louce.

Nejlépe se s nástrahami hřiště potápal opět Dany, který v prvních dvou kolech nenašel konkurenta. Na horním (červeném) kurzu zahrál solidních 69 hodů, čímž si vybudoval docela solidní náskok a na spodním kurzu vyrovnal rok starý rekord kurzu Marka Trubla – 54 hodů! A jeho náskok po sobotě byl devět hodů! Za ním se vytvořila skupinka stíhačů tvořená Údem, Lukášem a Márou z Pohoře, který opět předváděl své zabíjäcké palcové overy na vzdálenosti kolem sta metrů! To Lukáš dokáže svým Destroyerem, ale i jinými drivery, hodit hodně přes sto metrů a musím říct, že v současné době je asi nejlepším českým hráčem v této „disciplíně“. A to ještě dokáže skloubit délku svých hodů s přesností, což ho předurčuje k dobrým výsledkům! Pouze v nedělním (třetím) kole byl schopný někdo Danyho přeházet, on zopakoval svých 69, o jeden hod byli lepší Úd a Mára. To ovšem Danyho náskokem nijak neotřásl a nakonec si přes finále, které opět zahrál nejlépe, dokráčel pro suverénní vítězství. Druhý byl „věčně druhý“ Dr.Úd a o třetí místo se museli rozhodit Lukáš s Márou, když Mára během finále ztratil svůj tříhodový náskok na Lukáše. V rozhozu byl šťastnější Lukáš a obsadil třetí místo. Finále si ještě zahrál Marták, ale jeho ztráta byla moc velká na to, aby mohl ještě zamíchat pořadím a pohlídal si své páté místo.

Na tomto místě bych se rád pozastavil u dlouhodobé soutěže jménem „Tag challenge“, která se v naší lize hraje už od zimní Pohody. Každý hráč si může za padesáti korun koupit číslo natištěné na koženém přívěšku a o tyto čísla se potom hraje – účelem je získat co nejnižší číslo (jedničku tudíž drží v současnosti Dany). Toho můžete dosáhnout tak, že před každým kolem na turnaji, ale i při tréninku s kamarády, vyhlásíte soutěž o Tagy a každý ze skupiny musí dát „do placu“ číslo, které právě vlastní. Po konci kola si hráč s nejlepším skóre v daném kole bere nejnižší číslo a pak ostatní rozebírají zbylá čísla až k nejvyššímu číslu za nejhorší výkon. Neznamená to ale, že když skončíte na turnaji třeba čtvrtí, že máte automaticky číslo 4. Ve vaší skupině mohli být například čísla 3, 7, 8, 13, 19, 25, takže například s druhým nejlepším výsledkem v daném kole si přivlastníte sedmičku. Po českých kurzech v současnosti putuje už kolem třicítky čísel a jejich rotace je opravdu velká a dělá to hru zajímavější a soutěživější. Konec prvního ročníku je plánován na srpnový turnaj na Pohory, kde dojde k vyhlášení výsledků a ocenění těch nejlepších.

Ale zpátky k ADD. V kategorii žen se v letošní sezóně poprvé budou počítat body zvlášť, takže vítězka turnaje vždy získá 100 bodů a ne jako v minulých letech určitou poměrnou část, která vycházela z umístění žen v pořadí mezi muži. To znamená, že počítání bodů v lize bude přehlednější a boj o body by mohl být ke konci roku také mnohem zajímavější. Plzeňského turnaje se zúčastnilo 9 žen a musím říct, že svou reprezentační formu potvrdila Zdeňka, která vyhrála opravdu o parník – o třicet bodů. O svém vítězství hlavně rozhodla na horním, náročnějším kurzu, kde své soupeřky deklasovala (na spodním hrála stejně jako Evex a Vendulka – 76). O druhé místo se podělily dvě právě řečené hráčky, i když původně figurovala Evex na druhém a Vendy na třetím místě (takto dostaly i diplomy), ale po přepočítání výsledků se ukázalo, že obě nahrály stejné skóre a dostaly tak do ligy stejný bodů. Napadá mě jedna oblíbená filmová replika: „Trvám na opakování ceremoniálu!“. Jinak se holky opravdu činily a s náročným kurzem se porvaly všechny se ctí.

Takový fórky nakonec, jako že Zdeňka přeházela o tři body Cimpyho, nebo že trio Dejvído, Šeda a Mareček (odvěcí konkurenti) nahrálo naprosto stejné skóre, či že Kundál v příštím roce hledejte u Hokešů, už ani rozmazávat nebudu, stejně už to všechno dávno víte. „Good vlak!“

Helenka Fibingerová

*) „Good vlak!“ – česko-anglická hláška oblíbená především na české discgolfové scéně.

open

	hráč	kat.	1	2	3	1-3	F	Celkem	+/-	Body
1	Daniel Hokeš	o	54	69	69	192	27	219	16	100.0
2	Jiří Blahout	o	55	77	68	200	28	228	25	94.4
3	Lukáš Filandr	o	62	75	69	206	28	234	31	88.9
4	Marek Fojtík	o	62	73	68	203	31	234	31	83.3
5	Martin Slížek	o	61	78	72	211	30	241	38	77.8
6	Pavel Brückler	o	71	78	75	224	-		48	72.2
7	Julius Jankovič	o	64	83	80	227	-		51	66.7
8	Václav Brada	o	65	85	79	229	-		53	61.1
9	David Borecký	o	72	80	84	236	-		60	55.6
=	Ondra Šedivý	o	68	85	83	236	-		60	55.6
=	Marek Šnejdar	o	65	84	87	236	-		60	-
12	Petr Ciboch	o	70	92	85	247	-		71	38.9
13	Lukáš Habada	o	72	88	92	252	-		76	33.3
14	Michal Javora	o	84	94	95	273	-		97	27.8
15	Jakub Heger	j	88	117	116	321	-		145	-
DNF	Adam Štekl	o	62	70	DNS	DNF	-		999	-
DNF	Martin Řehoř	o	63	75	DNS	DNF	-		999	-
DNF	Tomáš Peiker	o	67	81	DNS	DNF	-		999	-

ženy

	hráčka	kat.	1	2	3	1-3	F	Celkem	+/-	Body
1	Zdeňka Kosková	w	76	86	81	243	-		67	-
2	Eva Kostnerová	w	76	98	99	273	-		97	88.9
=	Vendula Skalková	w	76	102	95	273	-		97	88.9
4	Kristýna Fojtíková	w	86	95	96	277	-		101	66.7
5	Kateřina Zbytovská	w	81	104	100	285	-		109	55.6
6	Pavla Pešková	w	83	102	104	289	-		113	44.4
7	Daniela Roobová	w	93	111	108	312	-		136	-
8	Helena Walachová	w	99	121	126	346	-		170	-
9	Eliška Walachová	k	118	119	116	353	-		177	-

jedla

LUKÁŠ JEDLIČKA (26) je jedním ze zakladatelů pohorského discgolfového týmu D.U.B.bill. V roce 2007 se na turnaji Czech open umístil na druhém místě, ale zároveň jako nejlepší Čech. Jelikož byl turnaj vyhlášen poprvé v historii jako Mistrovství republiky, stal se tak prvním a zatím jediným Mistrem Republiky v discgolfu. V současné době se na další sezónu připravuje na dlouhodobém soustředění v Holandsku.

Než se dostaneme ke sportu, tak mi dovol jednu otázku: Jak dlouho už jsi v Holandsku, co tam děláš a jak dlouho tam ještě budeš?

V zemi tulipánů pobývám od února 2007 a plánuji tady zůstat až do konce června tohoto roku. Pracuji tady jako pečovatel pro staré lidi, se kterými zároveň žiji v rodinném domě. Takže by se to dalo taky nazvat Au-pair pobyt, nejen proto, že se jedná o podobný program, ale hlavně proto, jak jsou si tyto dvě ač protichůdné věkové skupiny často velmi podobné.

Ted' k tomu sportu. Které sporty, kromě discgolfu, máš v oblíbeně?

Není toho moc, ale pár sportů se určitě najde. Tak především mě vždycky bavil fotbal, ale teď už ho hraji spíše jen po hospodách ve zmenšené stolní podobě :-). Dále určitě horská cyklistika, o které si poslední rok můžu nechat jenom zdát, stejně jako o zimních radovánkách jako jsou lyže a brusle. Vzhledem k tomu, že tady naposledy zamrzly kanály asi před 20 lety, nezbývá než vyměnit staré nářadí za in-line. Ještě bych rád

zmínil Aikido, což je po discgolfu jedna z mých největších vášní, kterou stále pěstuji, i když mnoho lidí by mohlo namítnout, že se o sport vlastně nejedná. No a posledního půlroku občas taky mávám s činkami a přemlouvám své ochablé svalstvo k růstu :-).

Kdy a jak jsi se dostal k discgolfu? Jak dlouho už ho hraješ?

Moje DG začátky jsou úzce spjaté se jménem Marek Fojtik a létem 2003. Tehdy se tento náš dobrodruh vrátil z USA, kde nějakou dobu pobýval a objevil tam svou lásku k této hře, kterou pak rozdával i svému okolí plnými hrstmi. Nezapomenu na své první hody, kdy jsme si vyrobili imitaci koše tím, že jsme si na fotbalovou branku pověsili starou pneumatiku a snažili se do ní trefit.

Jaký je tvůj nejoblíbenější kurz, případně turnaj?

Nejoblíbenější turnaj i hřiště je pro mě samozřejmě u nás na Pohorí, páč mě naučilo vše, co umím a navíc jde o srdcovou záležitost. Ale samozřejmě mám rád i jiné kurzy, jako je třeba Vypich, Borský park nebo Stromovka.

A tvůj nejoblíbenější disk? Čím v současnosti nejčastěji házíš?

Na tohle nemám jednoznačnou odpověď. Dříve jsem nedal dopustit na driver Flash a middle Buzz. Nicméně v poslední době mi nejvíce sedí v ruce Mstitel (Avenger) a Kometa. Nejoblíbenější putter je Magnet a APX.

A ještě se zeptám na nejoblíbenější ztracený disk? Případně místo, kdes ho ztratil?

Asi to bude vypadat, že nedokážu napsat jen jeden, ale jsem zkrátka nerozhodný tak napíšu dva. Krásný, drahý a milovaný Beast se asi ještě pořád koupe v jedné z Plzeňských řek a druhý neméně oblíbený Flash je (nebo byl) na Vypichu, který snad ještě někdy uvidím.

Jaký hod používáš nejčastěji?

Nejvíce a nejraději používám klasický backhand asi jako většina lidí. Pokud ale chci hodit extra dlouhý hod, tak používám techniku, kdy pevně zaklíním všechny prsty za hranu, ale největší sevření soustřeďuji do prostředníku a hlavně

ukazováčku. To při odhodu způsobí, že se disk o poslední prst jakoby zadrhne a dodá disku opravdu slušnou rotaci. U nás na Moravě se tomu říká „brnk technika“. Jinak Pohořská specialita je palcový overhead, který se dobře naučit není jen tak! Zeptejte se Marečka z Plzně, ten o tom ví své :-).

A teď jeden pohled do budoucna: Tvůj discgolfový sen?

Můj DG sen je vyhrát ME 2010, další rok MS a pak hodlám vyzvat mistra ze sousední galaxie, haha... Ne, nejsem nějak extra soutěživý typ. Mám prostě rád tuhle hru pro její zvláštní kouzlo. Je to

pro mě parádní zábava a relax, vyjít si s kámošema někam ven a nechat se unášet společně s letící plackou. To, že se mi podařilo dobře zahrát na Czech open byl docela úlet, páč jsme se těsně před turnajem rozešli s přítelkyní a byl jsem z toho pěkně mimo. Je to docela paradox, no ale jak se říká : „šťěstí ve hře, nešťěstí v lásce“. Můj plán do budoucna je užívat si DG kouzla hlavně na českých turnajích. Nemám výraznou touhu vyhrávat, prostě mě to hlavně baví a tečka. Jinak se v poslední době taky hodně zajímám o lukostřelbu a doufám, že si tento sen taky brzo splním. ☺

Dr. Úd

Igová tabulka - Czech Winter Tour 2007/2008

	hráč	kategorie	klub	LipLop	X-mas	Pohoř	Vitání	Celkem
1	Mark Trubl	m	AZDGC	10.0	8-0	22.0	29.0	61.0
2	Daniel Hokeš	o	JGM	9-0	9.0	19.0	30.0	58.0
3	Lukáš Filandr	o	PD	7.0	6-0	18.0	28.0	53.0
4	Jiří Blahout	o	ATRUC	8.0	7-0	15.0	24.0	47.0
5	Martin Slížek	o	JGM	-	-	20.0	25.0	45.0
6	Marek Fojtík	o	D.U.B.hill	-	-	17.0	27.0	44.0
7	Martin Olšina	o	D.U.B.hill	-	-	11.0	21.0	32.0
8	Marek Šnejdar	o	D.U.B.hill	-	-	12.0	18.0	30.0
=	Jiří Kratochvíl	o	D.U.B.hill	-	-	9.0	21.0	30.0
10	Kristýna Fojtková	w	D.U.B.hill	-	-	15.0	14.0	29.0
11	Petr Ciboch	o	DTS	5.0	-	-	23.0	28.0
12	Michal Urban	o	ATRUC	6.0	-	21.0	-	27.0
13	Tomáš Peiker	o	JGM	-	-	-	26.0	26.0
=	Zdeňka Kosková	w	ATRUC	-	3.0	6.0	17.0	26.0
=	Ondra Šedivý	o	JGM	-	5.0	21.0	-	26.0
16	David Borecký	o	-	4-0	4.0	8.0	13.0	25.0
=	Vendula Skalková	w	D.U.B.hill	-	-	13.0	12.0	25.0
18	Ryan Redding	o	-	-	-	-	22.0	22.0
19	Jakub Potočiar	j	D.U.B.hill	-	-	16.0	-	16.0
=	Karel Moštěk	o	DTS	-	-	-	16.0	16.0
=	Radka Balážová	w	JGM	-	1.0	-	15.0	16.0
22	Michal Javora	m	D.U.B.hill	-	-	4.0	11.0	15.0
23	Eva Kostnerová	w	ATRUC	3.0	-	2.0	8.0	13.0
24	Jarda Lacina	o	D.U.B.hill	-	-	10.0	-	10.0
=	Katie Perkins	w	JGM	-	-	-	10.0	10.0
26	Aleš Faust	o	DTS	-	-	-	9.0	9.0
27	Pavla Pešková	w	DTS	2.0	-	-	6.0	8.0
=	Jakub Buráň	o	Morávka	-	-	8.0	-	8.0
29	Kateřna Zbytovská	w	DTS	-	-	3.0	4.0	7.0
=	Daniela Roobová	w	-	-	-	-	7.0	7.0
31	Markéta Mikušová	w	DTS	-	-	-	6.0	6.0
32	Vít Lapčík	o	D.U.B.hill	-	-	5.0	-	5.0
33	Petr Sedláček	j	D.U.B.hill	-	-	1.0	3.0	4.0
34	Martin Řehoř	o	ATRUC	-	2.0	-	-	2.0
35	Václav Brada	o	ATRUC	1.0	-	-	-	1.0
=	Martin Menci	o	JGM	-	-	-	1.0	1.0
=	Michael Hron	o	Pohoř	-	-	-	1.0	1.0

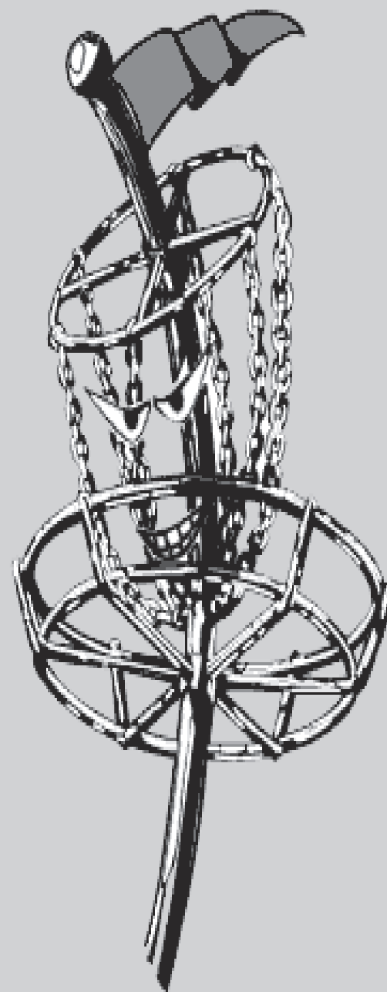
info@discgolf.cz
www.discgolf.cz

JGM / Praha
www.discgolf.cz/jgm/jgm.html

LDC Hunters / Liberec
www.discgolf.wz.cz

ATRUC / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
www.atruc.pc.cz

D.U.B. HILL / Pohoř
martin.olsina@atlas.cz
dubhill.wz.cz

ultimate

chomutov '08

hmčr mixed

Pořadatel: Terrible Monkeys & ČALD

Místo: Sportovní hala Březenecká, Chomutov

Datum: 26.-27.1.2008

Počet týmů: 12

Ubytování: šatny, chodba, tribuna aneb nic se nevyrovná tvým nápadům :-)

Jídlo: po vlastní ose

To je Tě, a to je Em, a to je Ter-ri-ble!" Termín halového mistrovství České republiky, tradičně pořádaného pražskými Terrible Monkeys v Chomutově, tentokrát připadl na 26. a 27. leden. Náš tým Žluté zimnice přijel na turnaj obhajovat loňský titul z Liberce, mimochodem získaný velmi dramaticky nejtěsnějším rozdílem. Věděli jsme, že tento úkol bude velice těžký, neboť náš nejsilnější soupeř Prague Devils tentokrát přijel ve velmi silné sestavě – kromě Štěpána nechyběl v jejich týmu nikdo z jejich největších hvězd. Na druhou stranu je třeba říci, že cokoli horšího než 2. místo by pro nás bylo zklamáním. Nemalá očekávání jsme vkládali také do našeho B týmu, který jsme považovali za poměrně silný.

Turnaje se zúčastnilo 12 týmů z 10 českých oddílů (kromě Zimnice postavili běčko i Devils). Hrlo se systémem každý s každým ve dvou skupinách v sobotu, potom systémem semifinále-finále ve třech skupi-

nách po čtyřech v neděli. Co se týče medailových pozic, karty byly rozděleny celkem jasně: v dopolední skupině bojovali o lepší pozici v semifinále PD A a Terrible Monkeys, v odpolední zase áčko Zimnice a Pražská 7. Dopoledním sekundovali Pražští F.U.J., ŽZ B, Rektální vyšetření z Brna, a Devils B. V odpolední skupině si zahráli ještě písecký PeaceEgg, Olomoucký Frkot, Atrofované ruce z Plzně, a ústecký Exit.

První sobotní zápas začal v nekřesťanských 8 hodin ráno. Utakalo se v něm naše běčko s brněnskými rektálníky. Přestože si naši získali několikabodové vedení, nedokázali ho udržet, a po nepřesvědčivém výkonu s nedostatkem koncentrace a nasazení tento důležitý zápas prohráli. Přestože pak ještě dokázali poměrně hladce porazit PD B, nestačilo to na víc než předposlední místo ve skupině, a tím pádem byl konec nadějí na umístění v první osmičce. Z dopolední skupiny bych rád vyzdvihl velice pěkný výkon mladého týmu FUJů, kteří se umístili v těsném závěsu za oběma favority skupiny. Zejména Vojta a Blesk si na hřišti počínali jako zkušení borci. Jejich nárůst výkonnosti v poslední době je skutečně raketový. Posledním zápasem skupiny bylo derby PD A proti TM. Opice bojovali statečně, ale na nadupanou sestavu Devilů to prostě nestačilo. Nicméně předvedli velice pěkný zápas, na který se dalo koukat.

Struktura odpolední skupiny se dosti podobala té dopolední: nováčky Exit a Frkot, zkušení, ale poněkud stagnující Atruc, černý kůň PeaceEgg, a favorité Sedma a Zimnice. Ústecký Exit, nemaje žádného zkušenějšího hráče, se potýkal s nepře-konatelnými problémy, a všechny zápasy vysoko prohrával. Frkoti na tom byli o něco lépe, přecijen Miguel už to hraje nějaký ten pátek a dokáže v útoku něco vytvořit i proti silnému soupeři. Atrucům se také příliš nedařilo, přestože jejich tým tvořili relativně zkušení hráči. Možná jim nestačily síly (bylo jich jen sedm, holky měly jen dvě), ale zdálo se že hrají tak nějak bez chuti. Jejich oblíbená útočná formace byla čtyři hendleři a jeden zónař. Každopádně jsme přes tyto soupeře během našich prvních zápasů hladce prošli, aniž bychom přitom výrazněji prověřili sílu našeho týmu. Náš útok nefungoval zrovna ideálně, ale doufali jsme že s příchodem silnějšího soupeře přijde i lepší motivace. A tím silnějším soupeřem byla Sedma, naše čtvrté utkání v pořadí. Věděli jsme, že zápas to nebude triviální, ale přesto jsme si možnost prohry příliš nepřipouštěli. A tak se stalo, že náš dosti mdlý výkon, podpořený lehkomyšlným střídáním, vedl k naší těsné prohře. Kuřátkům narostl příliš velký hřebínek, a tak si zkomplikovala cestu za medailemi. Tím nechci snižovat výkon P7, hráli opravdu pěkně, ale tenhle zápas jsme prostě neměli prohrát. Náš poslední večerní zápas s PeaceEgg jsme dovedli k přesvědčivému vítězství. Všichni jsme si trochu sáhli do svědomí, a na naší hře to bylo znát. Jinak mladému píseckému týmu se ve skupině také dařilo. V útoku hráli jedoduše, s viditelnou chutí, a šikovně využívali výšky a rychlosti svých mladíků i jejich kápa Máry. Podobně jako FUJ vybojovali ve skupině pěkné třetí místo.

Sobotní večery na ultimate turnajích bývají zakončené malou společenskou událostí, a Chomutov nebyl výjimkou. Party proběhla v nedaleké hospodě s cenami z minulého století. Náš tým se dostavil s trochu pochmurnou náladou, kdy většina z nás váhala jestli půjde brzo spát, nebo svůj žal raději utopí v lihu. Zábava se ale příjemně rozjela, a většina z nás tak nakonec zvolila to druhé. Pro tradiční pivní závod Opice použili poněkud netradiční rekvizity – autíčka na dálkové ovládání. Šlo o to projet co nejrychleji jednoduchý slalom z plastových kelímků (úkol pro děvčata), přičemž za převržený kelímek byl trestný panák (úkol pro pány). Ukázalo se, že jízda nebyla vůbec snadná, neboť autíčka byla stavěná spíš na rychlou jízdu na volném prostranství než na nějaké přesné manévrování. Nakonec to ale holky zvládly a chlapci se za nějakou tu zelenou taky nezlobili. Poté DJ Jerry spustil ukruťnou smršť taneční muziky, která nenechala v klidu ani takové notorické netrsače jako jsem třeba já nebo Kačerr. Čas příjemně utíkal, nabídka alkoholu se nepříjemně tenčila, a najednou byli čtyři ráno, kdy všichni

slušní lidé už chodí spát. Počkali jsme tedy chvíli na Leu až si na toaletě přepudruje nos, a vyrazili vstříc zaslouženému odpočinku.

V neděli dopoledne se dohrávaly křížové zápasy z nižších pater tabulky, k tomu nemám moc co říct, neboť jsem tuto fázi turnaje z větší části prospal. Shlédl jsem až první semifinálový duel Sedmy proti Monkeys. Zápas to byl velice pěkný a vyrovnaný, s poněkud divokým průběhem skóre. Sedma rychle nastartovala a získala si náskok 6:2. Pak se jí ale přestalo dařit v útoku a Opice dokázaly skóre srovnat. To už se ale Sedma vzpamatovala, přidala dva body, a dokázala zápas vyhrát, a stát se tak prvním finalistou. Druhé semifinále nám nabídl nemilosrdnou konfrontaci s Devils, která nám skýtala chabou nadějí na nápravu naší fatální chyby. Všem bylo asi jasné, že pokud Ďáblům zápas vyjde, nemáme proti nim šanci. Ale řekli jsme si, aspoň si pěkně zahrajeme a soupeře potrápíme. PD vlítli do zápasu v rychlém tempu, a drtili nás svojí těsnou osobní obranou, která spolehlivě mařila naše trochu jednoduché náběhy do otevřené strany. Než jsme se stačili rozkoukat, prohrávali jsme 1:5. Nepropadli jsme ale bez naděje, a s pomocí naší strašlivé kuřecí zónové obrany dokázali Devils znervóznět a skóre srovnat. Dostali jsme se do tempa, začal se nám lépe dařit útok, Kačerovy overy najednou začali lítat tam kam měly, a pod psychickým tlakem se náhle ocitl soupeř. Získali jsme jednobodový náskok, a dokázali ho trpělivým útokem udržet. Překvapení bylo na světě, porazili jsme PD opět o jediný bod, a tentokrát je nepustili ani do finále.

Po semifinálových duelech následovaly zápasy o pořadí. I naše béčko dostalo druhou šanci, naši mohli ztrestat brněnské vyšetřovatele za svoji porážku v bitvě o 9. místo. Získaný náskok ovšem opět neudrželi, a museli se spokojit s místem

desátým. Po pravdě řečeno jsme od nich čekali víc, ale v tu chvíli jsme si z toho nic nedělali, a vezli se na vlně euforie z našeho famózního útoku z hrobníkovy lopaty. Zajímavý byl souboj o páté místo, který svedli FUJ a PeaceEgg, a nakonec skončil šťastnějším koncem pro FUJe. Do klání o třetí místo nastoupili PD opět proti pořadajícímu týmu Monkeys. Opice znovu dokázali podat heroický výkon, a dokázali prdům, toho času trochu zaraženým, uštědřit první dva body. Devils už ale žádné další překvapení nepřipustili, papírové předpoklady hladce přeměnili v přesvědčivé vítězství, a zajistili si alespoň bronzovou medaili. Ve finále proti Sedmě jsme si už zápas pohlídali, a udržovali si zhruba dvojnásobný bodový náskok. Utkání to bylo pohledné, i když jaksi postrádalo ten správný dramatický náboj. Nakonec jsme zvíťezili poměrem 16:8, a obhájili loňské zlato.

Semifinálový systém je trochu zrádný, a tentokrát na něj krutě doplatili Devils. Se třetím místem určitě nikdo z nich nepočítal. Tak mě napadá, co by se asi stalo, kdyby skupiny byly obráceně a náš přehmat nastal před zápasem TM a PD ve skupině. Oba by určitě v semifinále měli raději Sedmu, a tím pádem by se jim hodilo utkání takticky prohrát – nechci nás přeceňovat, ale i přes to drobné klopýtnutí jsme byli viditelně silnější než Sedma. Možná bychom se pak dočkali nové hry s létajícím diskem, která by se mohla jmenovat Žravý ultimate. Ale snad by jim to jejich frisbeejacká čest nedovolila a i tak by bojovali ze všech sil. Zejména Devilové vypadali že si na nás opravdu věří.

Čupčák, ŽŽ

results

1. ŽLUTÁ ZIMNICE A (PRAHA)
2. PRAŽSKÁ SEDMA (PRAHA)
3. PRAGUE DEVILS A (PRAHA)
4. TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)
5. FUJ (PRAHA)
6. PEACEEGG (PISEK)
7. ATRUC (PLZEŇ)
8. PRAGUE DEVILS B (PRAHA)
9. REKTÁLNÍ VÝŠETŘENÍ (BRNO)
10. ŽLUTÁ ZIMNICE B (PRAHA)
11. FRKOT TEAM (OLOMOUC)
12. EXIT (ÚSTÍ NAD LABEM)

SPIRIT: ATROFOVANÉ RUCE

soupiska

Skupina A

PRAGUE DEVILS A
TERRIBLE MONKEYS
FUJ
ŽLUTÁ ZIMNICE B
REKTÁLNÍ VÝŠETŘENÍ
PRAGUE DEVILS B

Skupina B

ŽLUTÁ ZIMNICE A
PEACEEGG
PRAŽSKÁ SEDMA
FRKOT TEAM
ATRUC
EXIT

zápasy ve skupině:

RV – ŽZ B	6:5	ATRUC – FRKOT	14:17
PD B – PD A	1:13	EXIT – ŽZ A	1:17
FUJ – TM	7:8	P7 – PE	7:6
RV – PD A	3:16	ATRUC – ŽZ A	5:10
ŽZ B – TM	5:7	FRKOT – PE	5:12
PD B – FUJ	10:11	EXIT – P7	1:16
ŽZ B – PD A	4:10	FRKOT – ŽZ A	6:10
PD B – TM	5:9	EXIT – PE	0:16
RV – FUJ	5:11	ATRUC – P7	8:9
PD B – ŽZ B	5:8	EXIT – FRKOT	4:12
RV – TM	2:16	ATRUC – PE	7:8
FUJ – PD A	4:13	P7 – ŽZ A	9:7
PD B – RV	9:3	EXIT – ATRUC	2:17
ŽZ B – FUJ	7:9	FRKOT – P7	3:12
TM – PD A	7:10	PE – ŽZ A	6:12

křížové

RV – FRKOT	14:9	TM – PD A	3. místo 10:17
ŽZ B – EXIT	17:1		
PD B – PE	6:12		5. místo
FUJ – ATRUC	11:10	PE – FUJ	11:15

semifinále

TM – P7	6:8	PD B – ATRUC	7. místo 7:17
PD A – ŽZ A	10:11		

o umístění

		ŽZ B – RV	10:12
	1. místo		11. místo
ŽZ A – P7	16:8	FRKOT – EXIT	15:7

Žlutá zimnice A (Praha)

Jiří Ditter, Jana Hradecká, Martina Hradecká, Alena Malá, Jan Malý, Ondřej Miller, Jan Novák, Václav Petřík, Michal Ševčenko, Filip Zelenka (BOA)

Pražská 7 (Praha)

Ondřej Bouška, Zdeněk Bouška, Andrea Dyková, František Havlík, Kamila Hlaváčová, Martin Kačer, Jiří Krotký, Radek Růžička, Petr Schreiber, Ivana Srbová, Leona Srbová

Prague Devils A (Praha)

František Fenc, Lukáš Filandr, Petr Haering, Mojmir Kittler, Martina Matišková, Petr Medek, Kristýna Medková, Jana Straková, Aleš Tomáš, Tomáš Veselý, Marie Voloczková

Terrible Monkeys (Praha)

Libor Crba, Hana Duspivová, Tomáš Dvořák, Zuzana Heráfová, Jaromír Koubek, Hana Koubková, Radek Lomnický, Jakub Novák, Ondřej Novák, Tomáš Radil, Lucie Reitmayerová, Jan Rosendorf, Luděk Stecker, Jiří Šmíd, Renata Šnajdrová, Jiří Vaníček

F.U.J. (Praha)

Josef Bělohradský, Markéta Godíková, Daniel Jarolím, Katrin Kroutilová, Jan Průšek, Vojtěch Průšek, Jana Vejmelková, Jiří Voseček (LC)

PeaceEgg (Písek)

Jiří Boček, Marek Holický, Miroslav Houška, Karolína Jandějsková, Pavel Kouba, Radim Maňák, Tomáš Němeček, Marta Němečková, Radka Nováková, Adam Pavliš, Mirka Pudíková, Gabriel Shanahan, Libor ten Hagen, Lenka Valentová

Atrofované ruce (Plzeň)

Jiří Blabout, Martin Fajta, Zdenka Kosková, Kateřina Langová, Vladka Rosolová, Martin Řehoř, Michal Urban

Prague Devils B (Praha)

Jaroslav Doleček, Pavel Duchan, Jan Filandr, Marie Kordovská, Adam Matyáš, Jakub Miloš, Štěpán Toman, Zuzana Vítková, Jitka Vorálková

Rektální vyšetření (Brno)

Eva Babincová, Miroslav Hrdlička, Ladislav Kletenský, Tereza Kobylková, Pavla Koullová, Kateřina Musílková, Michal Peisar, Tomáš Turek, Václav Uher

Žlutá zimnice B (Praha)

Radka Balážová, Dušan Čurda, Marek Dostál, Monika Drábová, Krizstián Farkas, Radim Kocián, Klára Kratinová, Josef Pajer, Libor Saifrt, Edita Vodhánilová, Ondřej Žezulka

FRKOT Team (Olomouc)

Evžen Doležal, Michael Hron, Radim Jacek, Petr Novosad, Jiří Sobek, Veronika Šedová, Daniela Táborská, Marcela Václavková

Únikový východ (Ústí nad Labem)

Petra Burešová, Michal Holakovský, Jiří Komůrka (TM), Jan Láška, Kateřina Mašíňová, Dominik Melichar (TM), Martin Pálinský, Vratislav Rezek, Marek Zavořel

hmčr open & women 08

/brno/

Pořadatel: Rektální Vyšetření & ČALD

Místo: Brno

Datum: 1.-2.3.2008

Počet týmů: 12 open, 5 women

Hrací plocha: 2 hřiště v prostorné hale

Publikum se dostává do varu, je rozhodující bod finále. Za stavu 12:12 proti sobě stojí dva nejlepší týmy letošního open mistrovství. Žlutá Zimnice útočí na vítězství, proti ní ale stojí nesmiřitelní TIOS, zkušení váleční veteráni, kteří udělají pro vítězství vše. Následuje výhoz a ... Ale to už jsme moc daleko, není proč spěchat. Když se vrátíme v čase, uvidíme partu frisbeeáků v klubu TOPAZ v pátečním víru noci. Obsluha příjemná, okolo dívek radost pohledět, zábava příjemná.

Sobotní ráno je deštivé, ale cestu do hrací haly nachází všichni v pohodě. Již první zápasy napovídají, kdo se bude zřejmě ucházet o vítězství. Jedna skupina je vzácně vyrovnaná, o dramata není nouze. Postoupit chtějí staříci TIOS, plzeňští ATRUC, zkázu rozsévající Zimnice, mírové sbory z Písku a to nesmím zapomenout na hrozivé Opičky. Ve druhé skupině je situace o dost jasnější. Postup si zajišťují Devils a mladíci z FUJ. V první skupině se nakonec po odehrání všech zápasů vynořili TIOS, kteří vyhráli všechny zápasy velice těsně a prokázali neutuchající bojovnost. Jako druhí postupují chlapíci (a dvojčata) ze Zimnice, ve které hází Kačer overy na své ovečky a ti je chytají s velikou jistotou.

Před námi je párty a také pivní závod. Rektálka opět nezklame své příznivce a je tu naprostá originalita, při které se některým zvedá žaludek, ale publikum se baví. Ono jíst šváby, cvrčky nebo housenky asi není jednoduché. Mnozí účastníci obrhují svou mysl a dokazují, že v nejvyšší nouzi člověk pozře všechno. Pro ty, jejichž žaludek se obrací sem a tam, je záchranou hledání kinder vajíčka v pytli s hnojem. Přeborníkem v lovení vajíčka se stává Jana ŽZ a po deseti minutách s malou pomocí skutečně vajíčko nalézá a jí z něj lentilku. O těžkosti úkolu vypovídá Mára: „švába nebo housenku bych nedal, ale cvrček mě příjemně překvapil“. Nebo Vojta: „nakonec jsem to polknul (švába), nejhorší byly asi nožičky“. Párty se příjemně rozjíždí, někomu vadí muzika, někdo naopak prokazuje své taneční nadání.

V neděli se hrají semifinále, ve kterých vítězí TIOS nad FUJ, a do finále postupuje také Zimnice. Kačerovými overy a zkušeností dvojčat a jiných při chytání v zóně nedává obraně Devils šanci a vítězí 13:11. Špička se nám začíná vyrovnávat a je čas spadnout zpátky na zem dáblici. Třetí místo nakonec utrhnou PD, když dají za stavu 8:10 pro FUJ posledních pět bodů. Výkon FUJ je ovšem skvělý, mladíci bez tradičních opor (i zahraničních) hrají uvolněně a moc obětavě.

Třetí místo v ženské kategorii obsazují FUJ, které přehrávají PD 13:10. Slabší část Devils se zlepšovala celý turnaj, ale na medaili to nestačilo. Finále vyhrává divčí část Zimnice, posílená o holky z Brna (Tereška, Eva) a Veu z Frkotů. Ta prožívá zřejmý herní růst a je škoda, že zatím nebyla na žádném turnaji s HB. Finále je ovšem vyrovnané, dramatické a plné zvratů. Jednou vede Zimnice, podruhé Sedma, ve které září tradiční opory Lenička, Lea a Andy. Výsledek finále 13:12.

Finále open proti sobě tedy postavilo TIOS a ŽZ. Hra byla vyrovnaná až do stavu 6:6, pak se staříci utrhli a zvedali svůj náskok přes 9:7 až na 11:7. Už to vypadá, že je všechno jasné, ale najednou veteráni chybují a Zimnice chyby tvrdě

trestá a přebírá vedení 12:11. Staříci vyrovnávají a tím se dostávají zpátky na začátek článku. V posledním bodě si dá Zimnice několik příhrávek a potom posílá Kačer overa na vítězný bod. Ten je ale trošičku kratší a Papáho obrana potvrzuje, že v posledním bodě je alespoň jeden turnover. TIOS rozehrává, disk se dostává na Šakyho, break do backhandu na Libora a halovými mistry v kategorii open se stávají TIOS. Výhra je pro ně sladší získáním double za Spirit.

Veliká hala se dvěma hřišti, ubytování ve školních třídách, pivní závod, spousta dramatických okamžiků, rybiček, to prostě nemá chybu. Díky za turnaj Rektálko.

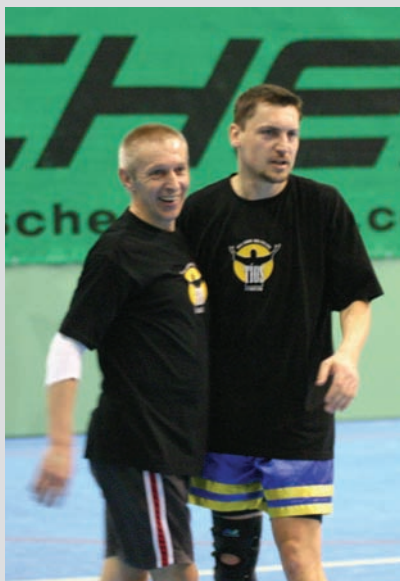
Frankie, PD

Vím, že za tímhle týmem jsi stál od začátku ty Papá. Co tě vedlo k jeho vytvoření?

Tak trochu nostalgie z minulých let, tak trochu touha zahrát si bez nutnosti vítězit, jen z prosté radosti ze hry. No a hlavně donutit kamarády k pohybu a příjemnému setkání.

Byli jste na mistrovství přihlášení mezi prvními, měli jste krásné dresy. Jak jste se na MR Open připravovali?

Jak říkal Šaky, poslali jsme si pár mailů a bylo to. Vlastně to bylo takhle: Poslal jsem mail, jestli mají kluci chuť si se mnou zahrát. Po jejich souhlasu Dave požádal Kótu o návrh loga. Jeden jsme vybrali, Libor zadal tisk dresů, Mezo je vyzvedl, dohodli jsme dopravu a jeli jsme. Pokusy o společnou přípravu, jak herní tak taktickou, zkolabovaly na zaneprázdněnosti aktérů. Vlastně jsme se viděli až v Brně.

TIOS – kde se vzali tu se vzali

Jaké jste měli před mistrovstvím ambice?

Samozřejmě vyhrát co se dá. Kvůli tomu se to snad hraje. A hlavně pohodu.

Pokud se podíváme na skóre, vidíme, že jste hráli řadu vyrovnaných zápasů. Jaká byla Vaše hlavní zbraň, čím jste nakonec udolali mladší a asi i rychlejší soupeře? Co bylo klíčem k vítězství?

Sám nevím. Snad bylo vidět, že jsme na hřišti všichni odevzdávali vše, co nám roky hraní přinesly. No a prostě ve výsledku se to pak projevilo tím, že jsme dali o jeden bod víc než soupeři. Pokud sáhnu do hlášek v týmu, tak asi něco z toho by mohla být pravda: „Soupeři byli přetřénovaní.“ ... „Štěstí přálo připraveným.“ ... „Měli jsme z p**ele kliku.“

Výsledek, kterého jste na mistrovství dosáhli, budí respekt. Troufáš si odhadnout, zda TIOS půjdou dál? A kam se jejich kroky budou ubírat? Neuvažuješ o tom, že by TIOS mohli být základem reprezentačního týmu Masters?

Tak za sebe musím říci, že určitě ne. Jeli jsme si zahrát na jeden turnaj a to, že se povedlo vyhrát, je zčásti štěstí, zčásti nemohoucnost soupeřů. Jediné, na čem jsme se po turnaji shodli je, že si spolu rádi zahrajeme znovu možná ještě letos, možná až za rok při "obhajobě". Ale KUJEM PIKLE :-).

Vraťme se ještě zpět k mistrovství. Jak hodnotíš jeho herní úroveň jak v kategorii Open tak v ženské divizi?

Open – výsledky ukázaly, že systém nasazení vytvořil jednu skupinu jednoznačně silnější. (Nám to vyhovovalo, každý zápas jsme museli hrát naplno.) Svědčí o tom i to, že před posledními zápasy mělo možnost do finále postoupit pět ze šesti týmů ve skupině. Celkové výsledky pak seřadily dvojici ze skupiny B vždy výš, než dvojici ze skupiny A. Myslím, že 7 týmů bylo velmi dobré kvality se šancemi na úspěch. (PD, FUJ, ŽŽ, TM, ATRUC, Písek, Tios). Opice a Atruc doplatily na nízký počet hráčů. Zajímavý by byl souboj FUJ – Písek. Pokud zatím vítězí týmy nedoplní své řady mladšími hráči budou zejména FUJ brzy více než vyrovnanými soupeři. Jinak myslím, že o malinko výš než ostatní týmy jsou ŽŽ a PD. Zejména u těchto soupeřů záleží na momentální herní pohodě a troše štěstí, ten kdo toho má víc, zvítězí. Proti minulosti je tedy více družstev na vyšší úrovni než dříve. Ženy – jednoznačně vládne ŽŽ. Áje se daří včas oslovit dobré hráčky a předává jim své zkušenosti. V plné sestavě jí mohou konkurovat PD, a v Brně se to ve finále krásně podařilo P7. To, jak Sedma zahrála, bylo fakt pěkný, přál jsem jim úspěch. A celé finále holek stálo za to. Bylo vidět spoustu pěkných akcí. Jinak v ostatních týmech jsou kvalitní jen jednotlivkyňe a to nestačí. Je to těžké shánět a učit nové hráčky, a ne všichni to chtějí dělat. Pozitivní je, že hrálo alespoň pět družstev. Neposuzuji sestavy, protože historie se neptá.. a je předpoklad, že týmy na MR staví to NEJ, co mají. Hodnocení platí samozřejmě JEN pro halu. Venkovní ultimate je již velmi vzdálený halovému.

Radka

Kategorie women se zúčastnilo pět týmů, což dá považovat za úspěch. Samozřejmě si většina ženských týmů musela dopomoci doplněním kmenové sestavy o cizí hráčky, to ale umožnilo i holčkám z menších mimopražských týmů zahrát si na mistrovství republiky. Zde je vhodné podotknout, že pouze Devilačky a holky z Pražské Sedmy se obešly bez hráčské výpomoci, což především v případě Sedmy podtrhuje jejich hezké umístění.

Hru se pokusím shrnout ze svého opičího pohledu. Opičky se v prvním zápase utkaly s favoritem turnaje, Žlutou Zimnicí. Zimnice na nás hrála svoji oblíbenou zónu a ze společného zápasu se tak stala katastrofa. I když jsme byly posíleny o Atrucačky a Kačku z Únikového východu, chyběly nám zkušené handlerky, které by byly schopné rozehrávat hru. Takhle jsme se často nedostaly ani přes druhou přihrávku a dostaly tak od Zimnice parádní klepec.

Druhá hra s Pražskou Sedmou už probíhala o něco lépe, do poloviny zápasu jsme se celkem držely. Nakonec nám Sedmačky utekly asi o šest bodů, ale celkově to nebyl tak neutěšený zápas.

Po dvou prohraných zápasech jsme se utkaly s Fijkama a rázem se bylo na co koukat. Najednou jsme hrály úplně jinou hru, více jsme se sehrály a psychicky sebraly. Hra byla velice vyrovnaná a napínavá. Závěr byl dost dramatický, ale nakonec nás Fujačky posílené o nadějně mladé hráčky z PeaceEggu a Létajícího cirkusu porazily o jeden bod. Každopádně to byl hezký zápas a oba týmy do něj daly maximum.

Poslední zápas sobotního dne a pro nás opice bohužel poslední utkání turnaje vůbec (na tým umístěný na posledním místě už v neděli nezbyl ani jeden zápas) jsme odehrály s holkami z Prague Devils. Ačkoliv jsme si na ně po vyrovnaném utkání s F.U.J. věřily (maje na paměti, že si jejich

nejlepší hráčka lyžuje ve Francii), nepodaly jsme bohužel tak pěkný a vyrovnaný výkon a nakonec prohrály znovu o jeden bod.

V boji o třetí místo se utkaly Devils s F.U.J. I když první jejich vzájemné utkání bylo velice vyrovnané, v boji o bronz se více prosazovaly Fujačky a nakonec s několika bodovým náskokem vyhrály. Kromě bronzové medaile si holky z F.U.J. odnesly také cenu za spírta, kterého si po právu zasloužily.

Ženské finále bylo na výsost dramatické a probíhalo přesně tak, jak by mělo správné finále probíhat. O zlato nakonec podle očekávání zabojovaly Žlutá Zimnice s Pražskou Sedmou. Ačkoliv jsem celé utkání neviděla (hrály jsme současně přátelské utkání s naším klíčícím béčkem na vedlejším hřišti), dramatický závěr zápasu jsem naštěstí neprošvihla. Sice byla na vítěze favorizovaná Zimnice (v sobotním utkání Sedmu porazila o několik bodů), holky ze Sedmy ale chtěly vyhrát a skoro se jim to povedlo. Pár minut před koncem dokonce vyhrávaly o dva body. Nakonec ale pravděpodobně zvítězila únava (hrály jen v šesti) a nervozita a Sedma v závěru udělala pár osudných chyb, což ji nakonec stálo prvenství. Žlutá Zimnice zvítězila nad Pražskou Sedmou o jeden bod a stala se tak po dvou letech znovu halovým mistrem ČR v kategorii ženy.

Organizace:

Vybrané hrací hale a spacím prostorám se asi nedalo nic vytknout.

Co se snídání týče, ta dopadla už poněkud hůře. V sobotu jsme sice měli co jíst, zvolený prostor pro snídání byl ale tak malý, že jsme si sotva byli schopni namazat rohlík. No a v neděli byla už snídání na lepším místě, dost rychle (aniž by se poměrně dost lidí vůbec nasnídalo) však došly rohlíky, a když konečně dorazily rohlíky, už nebylo co na ně namazat.

results

open

1. TIOS (PRAHA)
2. ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
3. PRAGUE DEVILS (PRAHA)
4. FUJ (PRAHA)
5. PEACEEGG (PISEK)
6. TERRIBLE MONKEYS A (PRAHA)
7. VÝCHODNÍ BLOK (VÝCHODNÍ ČECHY)
8. REKTÁLNÍ VYŠETŘENÍ (BRNO)
9. ATRUC (PLZEŇ)
10. 3SB (ČESKÉ BUDĚJOVICE)
11. FRKOT TEAM (OLOMOUC)
12. TERRIBLE MONKEYS B (PRAHA)

SPIRIT: TIOS

women

1. ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
2. PRAŽSKÁ SEDMA (PRAHA)
3. FUJ (PRAHA)
4. PRAGUE DEVILS (PRAHA)
5. TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)

SPIRIT: FUJ

Co se párty týče, nemůžu soudit, protože jsem se přes nával lidí u baru ani nedostala dovnitř. Prý jsem ale přišla o takovou „švandu“ jako je požívání švábů v rámci pivního závodu...

Celkově ale bylo vidět, že si pořadatel mistrovství Rektální Vyšetření dal s organizací turnaje dost práce a až na zmíněnou snídání byl turnaj zorganizován velice dobře.

Hanii, TM

Skupina A

PRAGUE DEVILS	62:27
3SB	39:53
FUJ	59:38
REKTÁLNÍ VYŠETŘENÍ	41:50
FRKOT	35:57
VÝCHODNÍ BLOK	39:50

Skupina B

ŽLUTÁ ZIMNICE	55:59
TERRIBLE MONKEYS A	51:49
TERRIBLE MONKEYS B	15:65
TIOS	57:40
PEACEEGG	55:43
ATRUC	47:44

zápasy ve skupině:

PD – 3SB	11:7	ŽZ – TM A	12:8
FUJ – VB	13:8	TM B – TIOS	1:13
R.V – FRKOT	9:10	PE – ATRUC	11:5
VB – PD	2:13	ŽZ – TM B	13:3
FUJ – FRKOT	13:4	TM A – TIOS	10:11
3SB – RV	9:11	TM B – PE	3:13
VB – FRKOT	12:8	TIOS – ATRUC	12:11
FUJ – PD	10:12	PE – ŽZ	9:13
RV – VB	9:8	ATRUC – TM A	8:10
FRKOT – 3SB	9:10	ŽZ – TIOS	8:9
RV – FUJ	8:10	TM A – TM B	13:6
PD – FRKOT	13:4	TIOS – PE	12:10
3SB – FUJ	6:13	ATRUC – ŽZ	10:9
RV – PD	4:13	TM A – PE	10:12
VB – 3SB	9:7	TM B – ATRUC	2:13

křížové

ATRUC – FRKOT	8:13	PD – FUJ	13:10
TM B – 3SB	5:13		
VB – PE	7:13		
TM A – RV	13:10	PE – TM A	13:9
FUJ – TIOS	9:13		
ŽZ – PD	13:11		

o umístění

ŽZ – TIOS	12:13		
		3. místo	
		5. místo	
		7. místo	
		9. místo	
		11. místo	

women

PRAGUE DEVILS	19:37	P7 – TM	10:5
ŽLUTÁ ZIMNICE	49:19	ŽZ – FUJ	12:7
PRAŽSKÁ SEDMA	36:28	PD – P7	5:8
FUJ	36:37	TM – ŽZ	1:13
TERRIBLE MONKEYS	21:40		

o umístění

FUJ – TM	11:10		
PD – ŽZ	2:13		
P7 – FUJ	9:7	PD – FUJ	10:13
TM – PD	5:6		
ŽZ – P7	11:9		
FUJ – PD	11:6	P7 – ŽZ	12:13

soupiska kategorie open

TIOS (Praha)

Jan Bechyň (PD), Jan Filandr (PD), Jan Holub (PD), Martin Mencl (PD), Michal Peške (PD), David Průcha (TM), Libor Saifrt (ŽZ), Pavel Voloczek (TM)

Žlutá Zimnice (Praha)

Dušan Čurda, Marek Dostál, Martina Hradecká, Ondřej Miller, Lukáš Musil, Jan Novák, Josef Pajer, Michal Ševčík, Ondřej Žezulka

Prague Devils (Praha)

Pavel Duchan, František Fenc, Lukáš Filandr, Lukáš Karásek, Mojmír Kittler, Alex Schneider, Aleš Tomáš, Pavel Urban, Tomáš Veselý, Jaromír Vybíhal

F.U.J. (Praha)

Josef Bělohorský, Zdeněk Bouška (P7), Jan Brož, Daniel Jarolím, Ivo Petr, Vojtěch Průšák, Daniel Rýšavý

PeaceEgg (Písek)

Jiří Boček, Marek Holický, Jan Kouba, Pavel Kouba, Tomáš Nikodem, Gabriel Šbanahan, Tomáš Záluský

Terrible Monkeys A (Praha)

Libor Črba, Jiří Komůrka, Jakub Novák, Ondřej Novák, Jiří Šmíd, Jiří Vantíček

Východní blok (Východní Čechy)

Lukáš Barbořík (LC), Jakub Fabián (LC), Milan Klvaňa (BOA), Radim Kocián (ŽZ), Ondřej Kvapil (BOA), Jakub Matěcha (LC), Bohumil Netolický (BOA), Martin Netolický (BOA), Jiří Voseček (LC), Filip Zelenka (BOA)

Rektální vyšetření (Brno)

Miroslav Hrdlička, Ladislav Kletenský, Michal Peisar, Pavel Stračánek, Michal Švec, Tomáš Turek, Václav Uher, Jakub Vondra

Atrofované ruce (Plzeň)

Martin Fajta, Martin Kiš, Ondřej Lukáš, Josef Pavlata, Martin Řehoř, Adam Štekl, Michal Urban

3SB (České Budějovice)

Pavel Bláha, Tomáš Herda, Robert Hladík, Marek Jiroušek, Martin Prach, Antonín Procházka, Jirka Svatoš, Vlasta Špírek

Frkot (Olomouc)

Michael Hron, Zdeněk Krákora, Tomáš Langer, Jakub Nečesaný, Petr Novosad, Jakub Pavlovce, Veronika Šedová, Jakub Tomanec

Terrible Monkeys B (Praha)

Dominik Melichar, Hana Pelantová, Jakub Ptáček, Vratislav Rezek (ÚV), Jan Rosendorf, Vojtěch Štefan, Marek Zavřel (ÚV)

kategorie women

Žlutá zimnice (Praha)

Eva Babincová (RV), Jana Hradecká, Martina Hradecká, Iva Klimentová, Tereza Kobylková (RV), Klára Kratinová, Alena Malá, Marie Michalová, Veronika Šedová (Frkot)

Pražská 7 (Praha)

Andrea Dyková, Kamila Hlaváčková, Lenka Slavíková, Nela Slavíková, Leona Srbová, Mária Šoltéssová

F.U.J. (Praha)

Michaela Čákrťová, Radka Fabiánová (LC), Katrin Kroutilová, Tereza Kulichová (LC), Marta Němečková (PE), Kateřina Svobodová, Lenka Valentová (PE), Jana Vejmelková

Prague Devils (Praha)

Markéta Hašková, Daniela Hrošková, Marie Kordová, Jana Straková, Markéta Šoutová, Helena Toufarová, Zuzana Vítková, Michaela Volfová, Marie Voloczková, Jitka Vorálková

Terrible Monkeys (Praha)

Hana Duspivová, Zdenka Kosková (Atruc), Eva Kostnerová (Atruc), Hana Koubková, Kateřina Mašinová (ÚV), Hana Pelantová, Lucie Reitmayrová, Renata Šnajdrová

twins

DVOJČATA Z RODINY HRADECKÝCH, JANA A MARTINA (24), DOHROMADY MARIANA, jak se jim někdy říká. Nerozlučná dvojice, která své dvojčecí geny nezapře – společně studují ČZU, společně mění image, společně budou trávit prázdniny učením na státnici a společně touží po životě věčných studentek. Od roku 2005 probáhnějí v barvách Žluté zimnice kulatou věc jménem frisbee.

rozhovor pro Vás připravila Katy

si tam neudělala ostudu sama, přitáhla jsem i Martinu. Tento turnaj byl vskutku mimořádným zážitkem, neboť v průběhu celého turnaje jsem se disku dotkla jen jednou a to po mém zásahu ještě skončil na zemi. Po této zkušenosti jsem byla rozhodnutá, že frisbee nebude sport pro mě. Ale Martině se nějak zalíbil a začala chodit na tréninky. Nemohla jsem dopustit, aby dělala něco, co já ne, tak jsem začala chodit taky. Dá se říci, že nebýt mě, Martina frisbee nehraje. A nebýt Martiny, nehrajeme frisbee ani jedna.

Kterým sportům jsi se věnovala předtím?

Provozovala jsem spoustu sportů – gaučing, ležing... i teď se k nim ráda vracím (a že jsem v nich fakt dobrá). Ale taky volejbal, který už jsem skoro zapomněla.

Na který turnaj v ultimate nejradši vzpomínáš?

Nejraději vzpomínám na Rimini v minulém roce. Byl to můj první velký plážový turnaj a bylo to tam vážně super. Počasí se nemohlo vydařit lépe, krásně svítilo sluníčko, všichni jsme si spálili kšichty, no prostě jedna báseň. Hra byla taky super, do písku se ryby skákaly jak do peřinky, 4 dny hry a celkem dost zápasů za den, takže jsem si nemohla stěžovat, že si tam nezahraju. Doufám, že tenhle zážitek trumfne Francie.

Co poradíš začínajícím hráčům, aby se tak rychle vyvíjeli mezi hráčskou špičku, jako vy dvě?

No, každopádně chodit co nejvíc na tréninky, bez nich to prostě nejde, a co nejvíc si ve volném čase házet. V tom jsme s Martinou měly asi velkou výhodu, že jsme si spolu mohly házet i mimo tréninky. Dost důležitý je i výběr týmu. My jsme měly to štěstí, že jsme se dostaly zrovna do Zimnice, kde jsou kvalitní hráči a mohly jsme ledacos odkoukat.

Nedávno se jeden nejmenovaný hráč nechal slyšet, že dvojčata nebudou mít brzo jako handlerky konkurenci. Souhlasí to?

No, já u toho nebyla, ale myslím, že když už, tak spíš později než brzo. Ale to bych musela hodně dříť.

... bez ní bych se nudila

Vyhovuje ti víc hra v mixu nebo v ženách?

Rozhodně v mixu. Ráda hraju s klukama, víc mě to baví. Každý chlap mě dokáže prohnat na dlouhou, případně až do autu. Kluci jsou ve hře velkou oporou, můžu se více rozohnit a nějaký borec ten můj zához vždycky chytí. Ale na druhou stranu, kluci se taky někdy dokážou dost rozvášnit a ten disk do zóny poslat mnohdy až neuvěřitelným způsobem a my holky si pak zvedáme sebevědomí na rybkách, který tam pro kluky házíme.

Kdy jste se sestrou objevily frisbee ultimate? Co vás k němu přivedlo?

K frisbee jsme přišly obě asi před 3 roky, když mě spolužák Krisztián pozval na turnaj pro nováčky. Abych

Jaký je tvůj nejoblíbenější hod?

Forehand a scoober, i když jsem ho ve hře ještě nepoužila. Moc se mi ale líbí.

Co by podle tebe měla Martina zlepšit ve hře?

Vztahy s Melounem.

Vydáváš se někdy za Martinu? Vzpomeneš si, kolik lidí ti už sedlo na lep?

Kdykoliv to situace dovolí. No, na lep mi sedlo asi 40 revizorů a spousta kamarádů od Martiny ze školy. Ale to spíš proto, že mě nebaví vysvětlovat, že jsem Jana a ne Martina. Chvilí si pokecám a »

Čím tě frisbee přitahuje?

Vším! Zaházím si, zaběhám, a když se chci pořádně vyblbnout, tak si skočím pár rybek nebo se někdy sem tam přihodí nějaká ta srážka...no prostě ve frisbee je o zábavu postaráno. A když vynechám tu herní stránku, tak ve frisbee je super kolektiv a strašná přča. Na turnajích jsou fajn ty večerní párty a pívni závody. Pro mě je frisbee bezkonkurenční.

celkem zoufalá. Holky to většinou hned přhrály a nevymýšlely odvážný akce ve stylu protlačit disk dopředu za každou cenu a nejlíp rovnou do zóny, vítr nevítr.

Na druhou stranu, v mixu můžou být kluci oporou. V ženách záleží, víc než v mixu, na tom, jak hraju, a to se ze mě pak stává uzlíček nervů a hody, který normálně nepokazím, dokážu neuvěřitelně vylepšit... ale ke

jsme nerozlučná dvojka ...

Kterým sportům jsi se věnovala předtím?

Předtím jsem závodně dělala lehkou atletiku, hlavně skok do výšky, do dálky a trojskok...a skok na lep...ale ten aktivně dělám doteď ...:).

Kolik máš na kontě odehraných zápasů? Na který nejradši vzpomínáš?

Jeeeeežíš...no tak to přesně nevím...ale zhruba bych to odhadla asi tak na 50-60...ale je to fakt hrubý odhad. A nejradši vzpomínám na Sandsplash 2005, můj první turnaj po opicárně. Měla jsem z toho docela strach – přece jenom jsem neměla skoro nic odehraného, jen pár tréninků se Žlutou zimnicí – ale skvěle jsem si tam zahrála. A byla tam super večere a večer sranda...no prostě paráda!

Jak hodnotíš českou ligu ve srovnání se zahraničními turnaji?

Na zahraniční turnaje jezdím radši, protože tam je podle mě lepší úroveň a tudíž si líp zahraju a víc zamakám.

V Rimini jsi při jedné vyhrocené situaci prohlásila, že končíš s mixem a jdeš hrát za ženy. Co tě tak naštválo?

Hra v písku je dost fyzicky náročná a když bod trvá nějakých 10 minut, je to už na kyslíkovou masku. V Rimini to pár kluků občas nesmyslně zahodilo několikrát za sebou. Nevím, jak ostatní, ale já na to koukala skoro se slzami v očích. Neříkám, že to holky nezahazovaly.... ale když jsme se po opětovně vybojovaném disku dohodli, že budeme hrát v klidu, a první přihrávka z rukou chlapa bylo neuvěřitelně cosi do zóny, byla jsem

škodě týmu. Kdežto v mixu se iniciativy ujímají hlavně chlapi a já nemám naštěstí tolik možností na kreativní akce. V Rimini to byla jen taková chvilková slabost. S klukama hraju fakt ráda.

Jak vidíš budoucnost ženského ultimate v ČR? Hodláš se víc zapojit do rozvoje této kategorie?

No, abych pravdu řekla, já do toho moc nevidím, ale k rozvoji samozřejmě přispěji. Přece jenom jsem ženská. Mixu ale budu dávat vždycky přednost. I když mě kluci občas zloběj.

V čem ti vyhovuje hrát za Žlutou zimnici?

Super kolektiv, pohoda v týmu. A navíc, komu by vadilo hrát za jeden z nejlepších mixových týmů.

Někdy to na hřišti vře víc mezi hráči samotnými, než mezi ŽŽ a soupeřem. Jak se s tím vyrovnáváš?

Jak kdy, podle nálady. Někdy si se všema zakřičím a upustím páru a někdy si toho prostě nevšímám. Taky záleží, kdo se hádky účastní.

» »

pak si užívám ten výraz, když při loučení řeknu, že Martině všechno vyřídím.

I na frisbee se ještě najdou lidé, kteří mají problém vás rozeznat. Čeho si mají všimnout, aby z Jany nedělali Martinu a naopak?

No, nic jiného než číslo na dresu mě nenapadá. Tak to prostě nechte, jak to je. Nám vážně nevádí, že si nás pletete, ba naopak, my si to dost užíváme.

Jaký typ kluka se líbí tvé sestře? Čím si kluk získá její sympatie?

No, vzhledově je to dost těžké popsat, to se dost různí. Jí jde spíš o vtip a inteligenci. Martině dost vadí hloupý lidi, protože ona je chytrá jak rádio.

Proč tak často měníte image? A proč vždy stejně?

Zas tak často to snad není, ne? A myslím, že tu image spíš měním já, teda když nepočítám rasty, který si děláme vždycky spolu, a že to je fuška.

Za co nejvíc utrácíš a proč?

Samozřejmě za frisbee, protože bez něj bych nemohla žít.

Vadilo ti někdy, že máš dvojče?

To, že mám dvojče, mi nikdy nevadilo, ale to, že je to Martina, to už snáším hůř. Někdy bych ji zabila. Ale kdybych ji neměla, tak bych se asi dost nudila.

Která z vás má hlavní slovo?

Martina by řekla, že je to ona, protože je starší a větší, ale není to pravda. To říká všude, aby sama sebe přesvědčila, že je to pravda.

Většina čtenářů asi neví, že máte ještě starší sestru. Proč jste ji do frisbee ještě neuvrtaly?

My jsme se strašně snažily, ale ono ji to fakt strašně nebaví. Nedá si vysvětlit, že kdyby jela na turnaj, tak si tenhle úžasnej sport oblíbí. Ona je skoro úplnej opak nás dvou, má jiné zájmy.

Studuješ informatiku na ČZU. Podle čeho jsi obor vybírala? V čem ti vyhovuje?

Důvodů je víc. Jednak jsem chtěla obor, který bude co nejdál od předmětů jako je psychologie,

sociologie a takovýchle kravin, který mě strašně nudějí a pak mě dost bavila matika a chtěla jsem se trochu sžít s počítačem, což se mi asi taky úplně nepovedlo. V magistru chci přestoupit na systémové inženýrství, protože tam je víc statistiky a jiných kvantitativních metod, což mě docela baví.

Co máš v plánu dělat po škole?

Ani nevím, já bych nejraději furt studovala. Ale určitě budu hrát frisbee, teda, jestli se do té doby někde nerozbiju.

Občas vedeš zimniční tréninky. Baví tě to, nebo je to jen znouzecnost?

Jasně, že mě to baví. Když vedu tréninky, můžu vybírat drily, který mám ráda. Ale abych pravdu řekla, radši bych to nechávala na někom zkušenějším. Navíc nemám takovou trpělivost s nováčky jako Kačer.

Byla bys v Zimnici ochotná respektovat jiného trenéra než je Ája, Kačer a Maloch?

Když skousnu zuby, tak Melouna. Určitě Jirku... Čupíta... Ale mám často vlastní hlavu.

Prozradíš nám jaké má Zimnice v této sezóně plány?

Neprohradím, protože to sama nevím. Samozřejměstí je makat, makat a makat. Tak to alespoň říkal Kačer.

Studujete obě na ČZU. Jak letos bude vypadat váš akademický tým. Věříte si na obhajobu titulu?

Bohužel, náš akademický tým bude ochuzen o dva nejlepší hráče, Áju a Melouna. Ale pořád budeme mít dostatek zkušených a dobrých hráčů, abychom mohli obhájit titul.

Co by podle tebe měla Jana zlepšit ve hře?

Forehandový banány do zóny a někdy chyty v zóně. Snad mě za to neukamenuje.

Vadilo ti někdy, že máš dvojče?

Čas od času mě to zlobí, ale je tu víc pro než proti.

Která z vás má hlavní slovo?

Samozřejmě já, protože jsem starší, o celých 5 minut! Jana bude říkat, že má hlavní slovo ona, ale NEVĚŘTE JÍ!

Je sestra dobrá kuchařka?

Jasně, vodu na čaj umí uvařit výborně. To, co zatím uvařila, bylo dobré. I když toho zatím nebylo moc. Kdyby měla doma z čeho vařit, tak by toho bylo víc ... :).

Jaký typ kluka se líbí tvé sestře? Čím si kluk získá její sympatie?

No, já si myslím, že její sympatie si získá vtipem, šarmem, inteligencí a taky samozřejmě nějakým tím vzhledem.

Proč tak často měníte image? A proč vždy stejně?

Já osobně image moc často neměním. Blondatý vlasy jsem měla vždycky, jen čas od času si

nechám od Jany udělat rasty. Vzhledem k tomu, že je s tím fakt práce, chce je pak udělat taky.

Spolu se sestrou a s Ájou jste vyráběly ceny na YS2007, byly velmi povedené.

Děláte všechno spolu, nebo jsou zájmy, o které se nedělíte?

Když o tom tak přemýšlím, jediná věc, kterou Jana se mnou nedělala, je lehká atletika. Jinak jsme nerozlučná dvojka.

Co tě ještě baví kromě frisbee? Máš vůbec čas na další koníčky?

Baví mě plavání, volejbal, in-line brusle, kreslení. Nejvíce času mi samozřejmě zabere frisbee.

spirit on ice

Datum: 23.-24.2.2008

Místo: Sosnowiec (PL)

Pořadatel: Spirit on Lemon

Systém: halový 5 na 5, easy mixed (1-2 ženy na lajně), nonstop systém

Startovné: nízké a spoustu věcí v něm

Jednoho krásného dne jsem přijal pozvání od Frkotů, jestli bysme s Klárkou nechtěli vyjet reprezentovat do Polska. Pozval nás Miguel a to byla záruka dobré nálady, tak jsme přijali. Miguel zařídil ještě předodjezdový trénink v Odrách, kde jsme se prakticky všichni sešli a sehráli. Poté jsme vyrazili k našim severním sousedům. Cestou jsme nabrali poslední zbytky posádky a první důležité nápoje. Následovalo slepé pronásledování posádky Miguelova auta s navigací, který měl do kopce průměrnou rychlost 140 a z kopce 80km/h, míjel jednu značku sjezdů na Katowice za druhou, a navigace přepočítávala a přepočítávala. Poté co jsme se již dostali téměř na správnou dálnici

ci, zastavujeme. Miguel si potřebuje dát jednu zdravotní na nervy. Poté vyrazíme dle navigace konečně správně, ale realita je jiná. Již staré pravidlo říká zahneš-li čtyřikrát doprava, objevíš se opět na tom samém místě. A tak se i stalo. Po 8 km zastavujeme na stejném místě. Navigace opět nepomohla, a tak pro změnu zkusíme následovat dopravní značení. Už jedem slušně a přijíždíme ke škole, kde se ale nespí, spalo se minule:-). Tak

s menší dohledávkou nalézáme správnou školu a jdeme se ubytovat. Našli jsme volnou šatnu a začalo sudoku o tom, jak se naskládáme, abychom se vešli. Největší zásek je opět Miguelův, když vytahuje svoje nafukovací 1,5 lůžko, na které se vejde jen on a zabere nejvíc místa. Nějak jsme se pomačkali a jdeme spát.

Sobota ráno, pěší přechod do nedaleké haly, Miguel vyráží s navigací hledat bankomat, snad se nám vrátí. Hala krásná, hřiště optimálně veliké, pouze mantinely za koncovými zónami pokryté žíněnkami předpovídají bolestné grimasy některých hráčů. Připravena je velká snídaně, zabíráme šatnu a jdeme se připravit na první zápas. Organizátorům jsme dovysvětlili pravidla...jako že střídačka není všude:-). Dostáváme v rámci startovního trika s logem turnaje jako všechny týmy, asi kdybysme neměli dresy:-). A začínáme hrát. Startovní pole je rozděleno na dvě skupiny Fire a Ice pool. Frkotí jsou v Ice pool a začínáme vítězně proti Uwaga Pies 18:7. Na druhý zápas proti slabšímu soupeři jsem si připravil chuťovku, mezi hrami jsme si vysvětlili zóničku. Ale chuť nás každým soustem přecházela, jelikož soupeř TIT vůbec nepochopil naši obranu a útočil klasickou lajnou. Jejich náběhy ve dvou až třech lidech a postup otevřenou stranou se nějak nedařilo zastavit, my nechtěli upustit od obrany, jelikož jsme si ji chtěli připravit na těžší soupeře, ale skóre přiklánějící se stále více k soupeři nás donutilo začít bránit osobně a dosáhnout konečného skóre 21:10. Jdeme na jídlo, několik druhů salátů a toasty, to vše zadarmo v rámci startovního. Třetí zápas proti silnějšímu WD40 se hrál již mnohem intenzivněji, bod za bodem, vedeme, prohráváme, vedeme a konečný výsledek je 15:15, velmi vyrovnaný boj bez útočných chyb. Poslední zápas dne proti AWF jsme vyhráli 15:8 a těšili se do sprchy, někteří to stihli, někteří byli ještě před sprchou zachyceni pořadateli, ať postavíme dva nejsilnější chlapy týmu do ALL STAR GAME open, ze stávající sestavy byli vybráni Miguel a Zeli. Začátek hry se oddaloval a tak jsme načali první pívka, poté dovezli v termoboxech luxusní večeři, opět v ceně startovního. Tak jsme si naprali pupky a když už dorazilo zpět do haly dost diváků, nafasovali jsme každý triko s logem hvězdné hry a začínáme. Diváci fandí, hra má rychlost, spád a je vidět mnoho exhibičních hodů a chytů. Obecněstem koluje místní drink Spirit on Lemon a atmosféra graduje. Konec utkání, duo pupek se hecuje, rozbíhá směrem k tribuně a hází svá trika obecněstvu. A hurá do sprchy. Party se zdála příliš daleko, tak jsme to vzali po svém a zabrali místnost v ubytovacím zařízení. Něco jsme popili, zavtipkovali a party gradovala až k sázce mezi duem pupek. O co šlo??? Kdo byl u callahanu (callahan goal pozn. redakce) na EUC 07. Miguel

říká Frankie a Dred, Zeli ho šetří a chce jen 10 piv a říká Jerry a Dred. Na rozsouzení jsme nemuseli dlouho čekat, máme dvd z EUC:-). Poté party uhasíná a odebíráme se ke spánku. Nedělní ráno bylo poněkud těžší, ale balíme se a přesouváme auty před halu. Dopřáváme si snídaně a jdeme se připravit na hru. Semifinálový souboj nám moc nevyšel a prohráli jsme proti hratelnému soupeři 15:7. Po semifinále se konala ALL STAR GAME žen. Výběr jedné ženy z týmu byl jednoznačný a Weu neklamala trenérovu důvěru, kouč glosoval hláškou, že by si za ten pěkný výkon zasloužila po Polsku pořádně vyhledat. Rozdává se paleta červených byků, opět zadarmo. Probíhají hry o umístění a nás čeká odvetný boj s WD40 o bronz. Připravili jsme se dokonale a nechali si utéct začátek. Poté ale strojná Frkotů zašlapala a touha po bronzu byla větší než soupeřova. Zvítězili jsme 14:12 a olejářům zůstaly pouze brambory. Takže rychlá sprcha, sledování finále, kde se utkali RJP Squad a místní Spirit on Lemon. Domáci se svou střídačkou, 15 a možná i více hráčů, měli více sil a udržovali vedení celé finále až do konce zápasu, za stavu 14:11. Vyhlášení na sebe nenechává dlouho čekat a začíná. Miss turnaje (zmalovaná polka), nejlepší žena Weu (česká hezká holka), nejlepší chlapík (motorová myš Polák) spirit of pain (Polák, můj velký favorit, co při běhu pro dlouhou a sledováním disku ve výšce, si udělal o mantinel na koleno pěkný bolák), Spirit of the game si herně a pořadatelsky zasloužili Spirit on Lemon, bronz pro Frkot, stříbro RJP a zlato pro místní. Každý tým dostal lahvičku lemonsádky a týmy na bedně cestovní sadu vysílaček. Například v našem kufříku byly skryty 2 vysílačky, s nabíječkami na baterky a do auta, baterky, handsfree. Prostě paráda. Za málo peněz spousta muziky a radosti. Cesta zpět již byla dle dopravního značení.

☀
Zeli

results

1. SPIRIT ON LEMON
2. RJP SQUAD
3. FRKOT
4. WD 40
5. GMF
6. AWF
7. UWAGA PIES
8. ASTRO DISCO
9. INTERCITY
10. TIT MASTERS

SPIRIT: SPIRIT ON LEMON

mnichov

Datum konání: 19.-20.1.2008

Místo konání: Sauerlach (Mnichov)

Systém: 9 mixed týmů každý s každým + finále pro 2 nejlepší

Startovné: 12 euro na hráče (2x slušná německá snídaně)

Česká účast: Žlutá Zimnice (Kačerr, Čupíto, Jirk@, Maloch, Zeli, Ája, Iva, TwinM, Klárka)

Týmy: Chicawoodies, Disconnection, Erdferkel, Hallunken, Innsbruck, Isostars Augsburg, Stuttgart, Woodichicas, Yellow Fewer

Jak to začalo – devíticelenný tým ŽŽ se po pátečním tréninku na Spartě skládá do dvou aut a vyrazí směr Mnichov. Cesta je po chvilce přerušena nákupní přestávkou v Tesco. První, co si většina z posádky koupila, nebylo jídlo ani pití ale Tesco polštářek za pár kaček. Pak už jen běžný nákup, platíme, nasedáme, odjíždíme. Cestu plynule vede Malochův „Hundaj“ (Maloch, Ája, TwinM, Kačerr) pronásledován Zeliho „Rendou“ (Klárka, Iva, Jirka, Čupíto, Zeli). Další zastávka Rozvadov, tankujeme nekřesťanský drahé palivo, přesun ke slevovým kuponům a nákup u McDonalda. Potom už jen jedna zastávka na půli cesty, na benzínce s neovými stromy, kvůli výměně řidiče „Hundaje“. Je po 1 hodině noční a přistáváme u haly jako Yellow Fever. V hale už je ticho a skoro všichni spí. Zabíráme si jednu ze šaten a chystáme se ke spánku. Jeden po druhém usínáme, ale klimatizace nechce a nechce. Ráno menší panika, zaspali jsme. Ale panika upadá, Maloch nás dezinformoval, mysleli jsme si, že hrajeme o hodinku dříve. Tak po „zodpovědném“ probuzení jdeme na snídani, jsme první u snídaně a dokonce nám i trochu vytráví, než se začneme hýbat po hřišti. Procházíme začátkem turnaje bez ztráty kytičky, v přestávkách

relaxujeme v šatně nebo na tribuně v přítomnosti slečny Tullamore. Kačerr prohlašuje: „jestli vyhrájeme šest zápasů můžeme se opít“. A hle první zádrhel. Zápas se Stuttgartem, který se přelévá ze strany na stranu. Najednou po nedokončené akci Čupíto – Jirk@ v klíčovém okamžiku zápas prohráváme. Tak máme po pití. Další zápas je ale nakloněn k nám, vyhráváme těsně nad Isostars. Během dne byl vyzrazen ručníkář, hráč Hallunken, který svou zapomnělost na hygienické potřeby řeší s velkou noblesou a používá ručník Jirky a po osušení v klidu bezpovšimnutí odchází (Jirk@ mu slíbil pomstu, vymaže ho ze hry krutou obranou). Další zápas s Disconnection byl očekáván jako velmi těžký, ale těžký byl pouze začátek zápasu. Poté naše obrana sebrala několik útoků soupeři a výhra byla na světě. Poslední zápas s Flying Circus Innsbruck byl už jen pohodovým zakončením prvního hracího dne.

Jdeme do sprch, velký luxus, teplá s pořádným tlakem a samozřejmě společná. Uvelebili jsme se v šatně a rozjeli vlastní party aneb „česká karimatka“ Pro vysvětlenou, švédské stoly na karimatce na zemi v šatně, každý ochutnává pochutiny všeho druhu od každého, no lahoda. Poté vyrazí Iva s novou hrou „na ostrov“ já bych si na ostrov vzala... Čupíto usíná již během začátku hry a má strašně rudou hlavu, asi horečka sobotní noci. Omyl... je jen shora zastíněn červeným igelitákem a všichni si oddechne. My se hrou bavíme dlouhou dobu (usíná i Klárka) až dochází slečna Tullamore, Absolutka s RedBullem, několik doušků vína. Usínáme, chrápeme, vstáváme, snídáme a hrajeme.

Nedělní ráno jsme si mírně zkomplikovali s Erdferklama. Jasně vyhraný zápas jsme naštěstí neprohráli, ale pouze remízovali, což nás drželo

v boji o finále. Nastupujeme na Hallunken aneb pomsta ručníkáři. Začátek je vyrovnaný, ale konec vítězný pro YF.

Jedna prohra a jedna remíza YF postačila k vítězství základní skupiny a čekali jsem na druhého finalistu. Tím se stali Isostars Augsburg.

Finále bylo napínavé a do poslední chvíle nebylo rozhodnuto kdo vyhraje. YF polevila na začátku a nechala si soupeře podskočit a celou hru dotahovala. 24 sekund před koncem času YF prohrává 7-9, je třeba skórovat během této krátké chvíle, aby byla možnost bojovat obranou o remízu a následné zlomení soupeře výhrou. A teď, jak to bylo doopravdy: YF útočí a dává si sakra na čas, obrana Isostarů brání jenom v zóně, YF roztáčí svůj útočný kolotoč, zbývá 5 sekund, diváci německy odpočítávají, ze zóny se ozývá „tak už to sem ku*va hoďte“, drei, zwei – Kačerr vypouští sekeru, eins – Zeli chytá ... tůů (místní siréna). Skóre 8:9.

Teď už jen ubránit a je tam remíza a další šance. Ale co se nestalo. Isostars skórují a finále končí. Isostars Augsburg poráží 10:8 YF.

Turnaj končí, sprcha, naložení se do našich kočárů a hurá směr Praha. Cesta proběhla v klidu a se stejnými zastávkami. Vozidlo Renda se ukájí po ČR rádiem Blaník, kde nás dostává vůz, který Maruše Rotterové už dávno ujel :-).

Zeli

výsledky zápasů:

YF 12:8 Woodichicas
YF 11:8 Chicawoodies
YF 8:9 Stuttgart
YF 10:9 Isostars
YF 12:7 Disconnection
YF 13:3 Innsbruck
YF 7:7 Erdferkel
YF 9:5 Hallunken

frisbeercup 2008

Pořadatel: Prague Devils

Místo: Praha-Střešovice

Datum: 9.-10.2.2008

Ročník: 14.

Počet týmů: 8 zahraničních a 4 místní

Startovné: 100 € team fee, 15 € players fee

Ubytování: v luxusní hale, ráno pravda trochu poblitě ... :)

Tak tu máme další článek o turnaji z pohledu jeho organizátora. Takže pojďme hezky od začátku, jak to vlastně bylo s tou halou.

Frisbeercup asi nemusím moc představovat, ale pro nováčky přece. To mi připomíná – malá vsuvka – Past prej nechtou začínající hráči, protože ani nevědí, že něco takového existuje. To je trochu škoda, ne? Zvlášť když nám tento bulvární plátek vstává v dámských rukou z popela zapadlých časopisů. Tak koukejte dělat ve svých týmech trochu reklamu, pardálové. Konec vsuvky.

Tak tedy každý ví, že Frisbeercup je nejstarší halový turnaj v Čechách – aspoň z těch, které přežily dodnes. Vždy na něj jezdily převážně zahraniční týmy, nebo alespoň významná část byla ze zahraničí. Možná kvůli tomu, že pozvánku posíláme pouze na Eurodisc a asi také i díky vyšší ceně. Ta je dána hlavně vysokými náklady za halu, protože sehnat halu na víkend v Praze a zaplatit nájem není jako hodit forhand po větru.

Každopádně letos se tradiční krásná hala v Riegrových sadech nekonala. Což o to, PD zamluvili termín na Vinohradech už rok dopředu. Jenže při výměně managementu se na objednávky jaksi zapomnělo – aspoň na tu naši, takže termíny v únoru už byly plné jakési hry s míčem. Museli jsme tedy sehnat jinou halu a nakonec jsme zakotvili ve Střešovicích – v hale vyzkoušené FELáckým tělocvikiem. Co do velikosti hřiště hala není špatná, ale problém je hlavně v prostoru kolem hřiště. Čáry jsou více méně nakreslené „na zdi“ a o tribuně typu „Riegráčů“ se nám může zdát. Takže asi tak. Bohužel to na příští rok s „Riegráčema“ nevypadá úplně dobře – cena opět stoupla. A vzhledem k tomu, že už takhle má Beercup pověst drahého turnaje, na kterém PD určitě nehorázně vydělávají, tak do dalšího navýšení startovného asi nepůjdeme.

Ale pojďme zase k turnaji. Měli jsme přihlášeno 8 zahraničních týmů, včetně bratrů ze Slovenska. Z Čechů dorazili opičky, kuřátka a Frisbee Ultimate Junta. V sobotu ráno jsme se dozvěděli, že rakouští Upsadaisy nedorazí. Volali jinému týmu z Rakouska a ke mně se dostaly jen zprostředkované informace. Ale kdosi říkal, že měli problém s cestovními doklady. Nikdo nechápal, jak se jim to podařilo při cestování v rámci Schengenského prostoru, ale nemělo cenu to řešit. Každopádně jejich team fee propadlo ve prospěch druhého

týmu PD, který jsme dopoledním zuřivým telefonováním dokázali dát dohromady. Upsa se nám v Plzni omluvila a byli jsme zase kamarádi.

Na Frisbeercupu se hraje dopolední a odpolední skupina. Kdysi jsme to zkusili, a protože cizinci chodí do Prahy obdivovat „supr baráky“, volný půlden mají rádi a systém už se nezměnil. PD se většinou dávají do ranní skupiny, aby večer měli čas na organizaci a přesun na párty. Takže po vynikající snídani trocha rozházení a hurá na maďarské Freebees. Začínáme zápas klasicky laxním způsobem, ale Maďaři nemají příliš zkušený tým a po několika bodech odpadávají. Zápas vyhráváme 13:4 a PD jsou v pohodě. Čeká nás nevyzpytatelný Wunderteam, který dokáže zahrát od totální mizerie až po precizní výkon. Záleží hodně na sestavě. Pár známých tváří poznáváme – Zášubák: ano, Mad Profesor: chybí – ale

tragédií, je to jen hala. Takže Devils 11 bodů, Zimnice 6 vajec. Kdo by nezůstal v pohodě. Čekají nás Halodigaze – nasazená dvojka ve skupině. Jenže Prdi jsou staří stratégové a mají dopředu spočítány všechny varianty výsledků. Komu by se klepala kolena, když Halodigaze prohráli se Slovákama i žlufasama, takže Prdi můžou zůstat v pohodě – vyhrají skupinu tak jako tak. To se to pak hraje – nasázíte to 12:4 a jdete do sprchy.

Odpoledne si zpestřujeme výlety do Billy pro různé nákupy, povzbuzováním našeho Upsadaisy-týmu a zevlováním v hale. ...Pustte tam lepší muziku... Paní v bufetu musíte nahlas pozdravit... Neviděli jste někdo Kačerův dres?... A kdo má klíče od rozhodčích?

Herně se v odpolední skupině žádné překvapení nekoná. Zamperl poráží všechny. Vlastně Opičky jsou pro mě překvapením. Hrají pěkně. Těžko

celkově Wunderteam nic moc, je tu buď spíš pro zkušenosti nebo pražská kalba. Výsledek? 13:3 a PD jsou v pohodě. Tak si jdeme posvítit na bratry. Outsiterům se na beercupu moc nedaří, jezdí pravidelně, ale venku jim to, myslím, jde lépe. Každopádně to jsou chalani mladí, běhaví a ve výšce mají také náskok. Což teda proti PD není takový problém. Ale ty zkušenosti. PD se nikam nehrnou, drží si svoje útoky a se zavřenou stranou jsou velcí kamarádi. Zůstávají v pohodě – asi tak 13 proti 6ti. Napsal jsem, že zápasy byly na čas nebo do 13ti? No nic, jdeme dál směrem na Xaverov. Kuřátka nemají na lajně to nejlepší a PD si hrají svoje. Vzpomínky na semifinále v Chomutově jsou ještě živé, ale tohle je něco jiného a satisfakci čekat nemůžeme. Nikdo z toho ale nedělal

říct, jestli jim vyhovuje hala jako menší hřiště bez větru, kde není třeba tolik běhat. Spíš to tipuju na úzký kádr zkušenějších hráčů, díky kterému prostě zahrají v 5ti lépe než v 7mi. Navíc mají turnaj doma, takže se relativně snadno sejdou. Každopádně prohráli jen se Zamperl (5:8) a pěkně je potrápili mladí FUJáci (7:6). Ve skupině ale končí Opičky na druhém místě, takže se ně Devils můžou těšit v semifinále. Třetí jsou FUJ a náš druhý tým Vojta's Devils končí ve skupině poslední s novými zkušenostmi a unavenými těly.

Párty se koná v nedalekém podniku, kde máme pronajatý sál. Zahraniční týmy se tradičně slézají během večera a některé nedorazí vůbec. Prdi trochu popijí, Nahur si udělá výlet na Černý Most, kam se omylem odstěhovaly klíče od haly a já jdu

spát docela brzo. Jo a celý večer mám škytavku, což mi docela kazí náladu a smějí se mi mladý holky. Někteří to vydrželi déle a pařili a pařili a byly (nebo blili) i kačenky a ráno to bylo uklizené a autoři v pohodě a tomu jsem se nepřestal divit. Asi kdo umí umí, já neumím, tak nevrhám a pak trpím a dávám si předsevzetí.

Nedělní snídane je opět vynikající. V 10 ji musíme uklidit, protože paní, co musíme zdravít, jde otevřít prodej za peníze. Tak snídani odnášíme do šatny a tam ji dojdáme celé dopoledne a já si ještě v půl jedné dělám housku se salámem. A přitom říkám ostatním (vesměs Opičkám, které se vyznají a mají na snídani čich a živí se tu se mnou), že to se na turnajích nestává, a že by to měl někdo napsat do Pasti. Je vidět, že všechna přání se splní – stačí jenom chtít.

A Devils chtěli porazit Monkeys v semifinále. Prvních pár bodů se to tahá, hraje se jeden super dlouhý bod a pak Devils zaberou a Opičky se pustí. Berou se timeouty, dohaduje se, radí se, ale Prdi utekli asi o 6 bodů. To je přesně situace, kterou ještě neumíme a vždycky polevíme. Naštěstí se známe a tak se hlídáme. Monkeys se rvou jak lvi (pražští) a dotahují, ale Prdi hlídají. A uhlídají a vyhrávají 12:9. Opičky prohrávají s hlavou nahoře a já jim budu držet palce v bitvě o třetí. Tam potkají Outsitory, protože německý jezevčík nezaváhal a poslal bratry do autu 8:6.

Zatím se nám to začíná rovnat dole. Vojta's Devils dohrávají na pokraji celkového vyčerpání a nepoznají chuť vítězství. Wunderteam si poradí s maďarskými Freebees, Hallodigaze přeci jen porazí mládí z BigEzů. Soubor o páté je čistě v české režii a vajíček bylo tentokrát více než bodů naproti. Moje palce asi fungují, protože Monkeys završují úspěšné účinkování na turnaji třetím místem. Ani

Outsiteři nemusí být smutní. Čtvrté místo je super a uvidíme, jak dopadnou příště.

Takže nás čeká finále a před tím ještě nějaký ten organizační shon. Co třeba uděláme s těma houskama od snídane? Zbyl i salám a sejra, takže bysme mohli připravit takový jednoduchý sendviče a rozdat je při vyhlášení. Super nápad – chytte se nožů a řezat a řezat. Tolik ne, stačí tu housku...

A už jsme na lajně před finále a někdo chybí. Proč tu není Eda, je někde mimo? Vždyť se přišli na finále podívat i jeho rodiče. A proč jsou tu kapky krve a ten disk je taky nějaké červené? Jo támhle je, baví se s rodičema o nějakém odvozu na šití, až jim dokumentuje to finále...

Když děláte turnaj v místě bydliště, tak naštěstí máte dost hráčů. Někdy ten výpadek se dá ustát. Zamperlové mají klasický zkušený základ sestavy a pár koloušků s typickým stylem – nedostatek zkušeností nahrazují rychlostí a vůbec neustálým neuspořádaným pohybem. Probíhá naše tradiční hra s Zamperl. Dáváme si svoje body, sem tam to upadne, sem tam se to vezme zpátky. Rozdíl ve skóre bod, maximálně dva. Zápas si užívám a snad se i líbí. Potom rozhoduje jedna či dvě úspěšné obrany – tedy potvrzené bodem. Tentokrát stojí štěstí při nás a s ním snad i trocha toho frisbee umu navíc. Vyrovnaný zápas po konci času rozhodujeme a skórujeme v bodě, který soupeři dával šanci na remízu a tedy další hru po čase. Skóre je 9:7 pro PD a ty jsou kde jinde než v pohodě.

Co zbývá dodat? Na vyhlášení se rozdávají klasické mega-koláče a rozdávají se bagety s příchutí krve a smutku z ušlého finále. PD se radují z obhajoby vítězství, ale víte co.... je to jenom hala.

Me2d, PD

results

1. PRAGUE DEVILS
2. ZAMPERL
3. TERRIBLE MONKEYS
4. OUTSITERZ
5. ŽLUTÁ ZIMNICE
6. FUJ
7. HALLODIGAZE
8. JUNGEZ
9. WUNDERTEAM
10. FREEBEEZ
11. RJP SQUAD
12. VOJTA'S DEVILS

SPIRIT: ZAMPERL

yellow submarine

O víkend 23. a 24. 2.2008 proběhl v Plzeňské hale TJ Lokomotiva na Slovanech další ročník turnaje Yellow Submarine. Opět se hrálo v kategorii Mixed.

Dojmy, které překonaly propast času jsou:

Dvojčata hrající v obou zimních týmech. Moje maminka na tribuně. Těch maminek tam asi bylo víc, že jo Atruc? Opuštěný zimní snídane a buřet. Atrucové, kteří měli v sobotu minimálně tři nehrající kapitány a v neděli žádného. Nová zimní trička s kuřecí lajnou. Pivní závod založený na pití piva, trhání novin a následném nalepování nápisu SUBMARINE na barevné papíry. Našlápaný studentský klub, kde se konala pátry. Šokující hovory u PD/TM stolu. Tanečky na úrovni na melodii... Beatles?! Zimnice přibíhající na

poslední chvíli na svůj první nedělní zápas. North Kites běhající jako zamlada a vrhající jednu rybu za druhou. Kites, víte, že máte u Steva každý cenu za Spirita? Liborův dětský koutek pro Tonika, Františka a Josefínu. Pohodový turnaj s nonstop systémem v sobotu a klasickou hrou v neděli. Přečísané malované ceny od dvojčat a Ájy, památeční hrnečky, co se nejspíš budou prodávat ještě příští rok... a pokud hrníček vlastníte, nevěřte tomu, že vám ty omalovánky myčka nesmyje.

Systém zůstal někde ve skříni mezi krámy zbylými od snídane, ale naštěstí nám zůstaly aspoň výsledky.

Tak za rok zase nashledanou na žluté ponorce!

Radka, ŽZ

results

1. UPSADAISY
2. PRAGUE DEVILS
3. ŽLUTÁ ZIMNICE II
4. DREHS 'N' DECKEL
5. TERRIBLE MONKEYS
6. WUNDERTEAM
7. PRAŽSKÁ SEDMA
8. HALLUNKEN
9. ŽLUTÁ ZIMNICE I
10. SPIN
11. NORTH KITES
12. ATRUC

SPIRIT: NORTH KITES

BEER RACE: DREHS 'N' DECKEL

paga nepaga paganello '08

Pořadatel: Cota&Tequila production

Místo: Rimini, Itálie

Datum: 20.-24.3.2008

Ročník: 18.

Počet týmů: 48 open, 32 mixed, 20 women

Na podzim, když se přihlašoval tým PD do Rimini, bylo hráčů dost. Bohužel během času sestava řídla, takže nakonec to byl spíš takový mixový Opičí prd s posilami z ČB a Fuj. Sestava: Medvěd, Héřa, Kawasaki, Nahur, Dred, KK z Prdů a Tomáš Radil, Jerry, Fréza, Zuz, Handa z Opiček, Pipi a Janička z Fuj a Zuzka z 3SB. Každý se těšil na něco jiného, i když letos to u nikoho určitě nebylo slunce a teplo. To neočekával ani největší optimista. Nejsledovanější zprávy týdně před turnajem byly o počasí a nebyly vůbec příznivé. Zima, vítr, déšť. Naštěstí se splnily pouze z 50%.

Jako přípravu před turnajem jsme měli 2 soustředění se ŽŽ. Jedno na písku v hale, při kterém proběhl v PD výběr chlapů a druhé v Plzni na písku venku, které mělo být na sehrání týmu.

Na turnaj jsme v podstatě nejeli se žádným přesně určeným cílem, jen si zahrát a zkusit se dostat co nejvýš. Konečně se po halové sezóně dostat na vzduch, i když zrovna turnaj na písku není na rozehrávání venku to nejlehčí.

Cesta proběhla docela v pohodě. Jen ten tirák, co mě hnál před sebou po okreskách v Itálii asi stovkou, byl trochu nepřijemný. Ve čtvrtek dopoledne jsme dorazili do hotelu a spali až do domluveného tréninku se ŽŽ. Průběh přípravného zápasu nás moc nepotěšil. Zimnice byla sebranější a my dělali velké množství nevynucených osobních chyb. To nám bohužel vydrželo až do prvního ostřejšího zápasu.

Čtvrteční úvodní párty byla klasická se špagetami, rybami, vínem, hudbou, ohňostrojem a nečekanou zimou, která nás nakonec docela brzo zahнала do postelí.

Ráno nás čekal zápas s Ultimus Prime. Byli sice hůře nasazení, ale hned od začátku to vypadalo na vyrovnaný zápas. Nám se v útoku nedařilo skoro nic, jen jsme to dokázali většinu zápasu ubránit. Konec času byl za stavu 7:5 pro nás a hrálo se do 9. Byli jsme schopni dát jen jeden bod a prohráli 8:9. S pošramoceným sebevědomím jsme nastoupili k dalšímu zápasu s Croccali. V něm nám pro změnu vycházelo úplně všechno, soupeři měli problémy s rozehrávkou a my vyhráli 13:3. Pak nás čekal tým Mouthful of Sand, nejlépe nasazený z naší skupiny. Hráli jsme docela slušně, ale body dával soupeř. Konečný výsledek 10:4. Skončili jsme třetí v základní skupině a spadli do dolní poloviny, ale ještě nebylo nic ztraceno. Počasí celkem vyšlo, po celý den bylo polojasno bez přeháněk s mírným větrem. Párty ve stanu na

pláži byla povedená jako vždy (zpíval nám jeden hráč z týmu Ultimus Prime se svojí skupinou).

Následující den v další skupině jsme vyhráli s přehledem oba zápasy, přinesli si vítězství ze základní skupiny proti Croccali a dostali se do vyšší střední skupiny, tzv. stříbrné. Ultimus deLux 15:3, Gladiators 12:5. A zde začala klasika Paganella. I když je 32 mixových týmů, stejně se potkáte s nějakým týmem 2x. Tentokrát to byli Ultimus Prime. Nastoupili jsme s předsevzetím, že jim musíme oplatit úvodní porážku. Nedostali vůbec žádnou šanci – 15:6 před koncem času. Vypustili jsme párty, na kterou nás měly odvézt shuttle busy někam za město, a lehce oslavovali i se ŽŽ v pánském doupěti, pokoji č. 101 (asi 20 lidí na pokoji velikosti 3x3 metry).

Další den začal zápasem s AhOuPuc. Na začátku hry to vypadalo, že snad všichni od nás ještě spí. Nechali jsme si utéct začátek a potom se to už nedalo dohnat. Prohráli jsme 10:8, stačilo prohrát jen o 1 bod a skončili jsme první ve skupině. Tohle zaváhání nám zajistilo zápas s prvním ve vedlejší skupině – Horned Mellons. Zároveň se pokazilo počasí, začalo ostře foukat a spustil se pořádný liják. Bez větších ambicí jsme nastoupili k boji spíš proti počasí a vlastně nepohodlí než proti soupeři. Překvapivě se nám proti větru i po větru docela dařilo. Občas jsme soupeře překvapili docela dlouhou přihrávkou proti větru a skórovali. Sice jsme prohráli 10:5, ale byli jsme spokojeni, že jsme si neudělali takovou ostudu, jakou jsme v takových povětrnostních podmínkách očekávali. Po rychlém přesunutí do hotelu jsme se snažili zahrát a přemluvit se k poslednímu zápasu dne.

A další klasika. Jedete tisíc kilometrů, abyste si mohli po stě zahrát zápas se ŽŽ. Ještě k tomu ve 4°C, za lijáku a větru. A ještě k tomu to byl bohužel další zápas, na který každý rád zapomene. Přes všechnu naši snahu se vyhecovat a nastoupit koncentrovaní, se stal pravý opak. Osobní chyby způsobené mokrým diskem a větrem se vršily geometrickou řadou. Byla jsem překvapená, že i zkušenější hráči měli velké problémy s přihrávkou do zavřené, nebo i jinými hody, pokud to zrovna nebyla přímá, krátká a rovná bomba do otevřené strany, a to po i proti větru. Nevím, jestli to přičítá počasí nebo Kačerovu markeru. Za stavu 7:0 jsme se sice trochu vzpamatovali nebo to ŽŽ už vypustila, takže konečný výsledek byl 10:4. Krátký pobyt v kolečku, úprk do hotelu a chválení nápadu připlatit si trochu víc a bydlet v hotelu s vytápěním. Po cestě jsme ještě stihli udělat rezervaci v blízké pizzerii na poslední společnou večeři. Zimnice odmítla naše pozvání s tím, že půjdou někam jako tým a nakonec skončili v nevytápěné zimní zahradě, na kterou asi hodinu čekali, protože nikde jinde nebylo místo. Potom jsme na pokraji sil a s heslem: „Poslední party si přece nenecháme ujít“, vyrazili na pláž do stanu se „na chvíli“ podívat, jak pokračuje zábava. Zalíbilo se nám tam a někteří vydrželi až do 4.

Už je tu poslední hrací den a zápas o místo s Bivni, kteří asi 2 dny před tím hráli se ŽŽ a o 2 body je porazili. Zápas byl vyrovnaný, žádný z týmů nevedl o víc než 2 body. Bohužel jsme to byli my, kteří před koncem dotahovali dvoubodový náskok soupeře. To se nám povedlo a za stavu 10:10 se hrál poslední bod. Po 3 turnoverech na každé straně se štěstí přiklonilo k soupeři. Prohráli jsme 11:10. A vybojovali konečně 16 místo.

Z finálových zápasů jsme nakonec viděli celé pouze finále mixu, protože okolo poledne se zkazilo počasí (vítr, zima, déšť) a dokonce začal i lehce poletovat sníh. Vzdali jsme to a ve vytopených autech ujížděli v dopravních zácpách k domovům.

Umístili jsme se v polovině – 16 z 32. Mohli jsme být o 2 místa výš nebo o 2 místa níž, ale o moc lepší výsledek se asi očekávat nedal. Možná i proto, že po srovnání s úrovní mixové divize z minulého roku byla letošní o dost víc našlápnutá a vyrovnaná – podle důvěryhodných zdrojů.

Potvrdilo se mi znovu to, že kondičně jsme sice na ostatní týmy měli, ale z hlediska technických dovedností (házení), máme ještě hodně co dohánět. Zejména s mokrým diskem a ve větru. A to vůbec nemluvíme o zónové obraně, kterou jsme vyzkoušeli a zase se vrátili k osobce, protože nám to vůbec nešlo.

Díky Prdi a hostě, hezky jsme si zahráli a snad někdy přistě. A jdeme házet!!!

Tina, PD

aneb senza fine s prdy a zimnicí

Neuplynul ani měsíc od posledního Paganella a na webové stránce slavného plážového turnaje už se odpočítávají sekundy, které zbývají do ročníku 2009. Je to veliké číslo. Ostatně, tenhle turnaj v Rimini je o velikých číslech. No řekněte sami: 1500 hráčů, 550 zápasů, 110 týmů, 100 freestyletů, 23 národností, 16 hřišť... a to všechno se vejde na jednu pláž a do čtyř dnů (pokud nepočítám uvítací party). Tahle velkolepá akce, bez níž si mnozí oslavy Velikonoc už ani nedokážou představit, se letos konala poosmnácté.

České týmy byly dva: Žlutá zimnice, která loni skončila šestá, a Prague Devils, kteří se do Rimini vrátili po mnohaleté pauze. Všichni jsme se sešli ve čtvrtek na pláži, a to hned dvakrát. Poprvé kvůli přátelskému zápasu a podruhé kvůli oficiálnímu zahájení. Opět se podávaly grilované ryby a špagety, opět teklo víno proudem, opět duněly bubny, hořely pochodně a nebesa prozářil ohňostrojek. Byla to asi jediná večerní akce, kde nechyběl nikdo z našeho mixu: Ája, Maloch, Martina, Kačer, Lea, Jirka, Jana, Čupito, Katy, Ondřej, Iva, Zeli a dvě opory z USA – Dan a Jonathan. Měli jsme štěstí, že tihle dva talentovaní hráči hledali tým a kamarád Oliver (který se Zimnicí kdysi hrál a v Rimini měl původně hrát s náma) je nasměroval do našeho týmu. Smůla byla, že se Jonathan hned první den zranil a zbytek turnaje už jen fandil.

V mixu bylo celkem 32 týmů rozdělených do osmi skupin. Žlutá zimnice se ocitla ve skupině s britským výběrem Girls & Boys, německými Goldfingers a sympatáky z Nového Zélandu, kteří si říkají KUPA. První páteční zápas (v 8:50!) jsme hráli proti nim. Probudili jsme se dřív, získali náskok a celkem v klidu vyhráli 14:9. Když mohla KUPA vyhrát Paganello v roce 2000, proč bychom nemohli my vyhrát letos? Našlápnuto k zlatu jsme měli ještě po druhém zápase. Čtyřladvacátí nasazení Goldfingers dokázali přes naši obranu skórovat jen jednou. Podstatně hůř se nám dařilo proti Britům. Snad jsme byli nervózní ze hry na centrálním hřišti, snad to bylo větrem, každopádně jejich hra byla oproti naší daleko

systematičtější a bez zbytečných chyb a zápas skončil rozdílem 15:6.

To byla první ze série proher, kterými jsme si zazdili cestu mezi osm nejlepších týmů. Druhá následovala v sobotu dopoledne proti ruskému týmu Bivni. Papirově horší soupeř se nezalekl ani nás ani větru a sebevědomě prorážel naši obranu. Ve vyrovnaném zápase od začátku do konce jsme podlehli 7:9. Konečně tu byl Huck Finn, obhájce titulu, který i letos potvrdil, že mezi smíšenými týmy nemá v písku konkurenci. S touhle partou veselých Amíků, kteří svým soupeřům skládají písničky za doprovodu tahací harmoniky, jsme se setkali už loni. Tehdy nás celkem bez problémů zadupali do písku. Letos jsme se chtěli pochlubit lepším výkonem. Hru jsme rozehráli dobře, soupeři jsme nechávali jen dvoubodový náskok, závěrečný cup jsme už ale nedohráli. Jedna z jejich hráček se vážně zranila a musela být převezena do nemocnice. Kačer rozhodl, že dohrávat nebudeme a výsledek utkání skončil 8:6 pro Huck Finn.

Tím jsme spadli dolů a naší metou se stalo deváté místo. Vykročili jsme k němu výhrou nad Rosti Graben ze Švýcarska (10:6) a nedělní opětovnou porážkou Novozélandanů (10:6), po níž následovala asi půlhodina dalších týmových her, u kterých se všichni náramně bavili. Dobrá nálada nevydržela dlouho. Obloha se zatáhla a obávaná předpověď počasí se začala plnit. Za vytrvalého deště a silného větru jsme odehráli z naší strany dost vypjatý a nevydařený zápas proti rakouským Flugsaurier (4:12), a rozloučili se s devátým místem. Následovala tříhodinová pauza ve stanu s šálkem čaje a pizzou. Čekání na poslední nedělní zápas, kdybytobyliček proti Prague Devils!!!, nám zpříjemnilo finále freestyle. Šílené počasí dělalo problémy oběma českým týmům, ale Devils o něco víc. Zápas skončil 10:4 pro ŽŽ. Ani v pondělním zápase o umístění nechyběli mezi našimi soupeři hráči z Česka. Miguel s Veou (Frkot) přijeli do Rimini s chorvatským týmem Mali Dim. Tým, který porazil naše ruské rivaly 9:7, nakonec podlehl Zimnici 7:13.

results

mixed

1. HUCK FINN
2. GIRLS&BOYS
3. COTEQUILA
4. MOUTHFULL OF SAND
5. ZOCCOLI M.
6. LICK MY LOVE PUMP
7. D REX
8. PORCA MISERIA
9. HORNED MELONS
10. AHOUPUC
11. SHOCKER
12. FLUGSAURIER
13. YELLOW FEVER
14. MALI DIM
15. BIVNI
16. PRAGUE DEVILS
17. COROCOTTA
18. KUPA
19. CROCCALI
20. LUCKY 7
21. FAB
22. ULTIMUS PRIME
23. MIX SAVAG.
24. ROSTI GRAB.
25. SPINNERS
26. ABH
27. FRIZMI
28. GRONICAL D.
29. ULTIMATE DELUX
30. GLADIATORS
31. DISCONDUCT
32. GOLDFINGERS

SPIRIT: PORCA MISERIA

Čtyři dny, šest výher, deset zápasů, třinácté místo a bezmála 34 milionů sekund do dalšího Paganella. Už se nemůžu dočkat.

Katy, FUJ

vienna winter league - the future cannot wait

Pořadatel: Erste Österreichische Frisbee Club

Místo: ASKÖ-Schmelz Sport Center, Vídeň

Hřiště: osm hřišť s umělou trávou

Datum: 5.-6.4.2008

Web: <http://winterleague.eofc.at/>

Počet týmů: Juniors U20 – 8, Open – 20, Women – 10, Pro – 12.

Ubytování: dvě tělocvičny

Stravování: snídaně u hřiště, boloňské špagety se salátem za lístky (v ceně startovného), za příplatek 5 € další jídlo v restauraci u hřiště.

Systém: 5 na 5, limit 40 minut nebo 15 bodů.

Startovné - týmové: Open & Pro 60 €, Women 40€; - hráčské: 17€. (Junioři zdarma).

České zastoupení: Juniors – CZ Juniors a PeaceEgg; Open – FUJ a PeaceEgg; Women – Prague Devils a FUJ; PRO – Prague Devils a FUJ.

Beer race: se neuskutečnil, párty prý rozpustila policie kvůli virválu :-O

(nevím jestli to není fáma, když tak se ještě někoho zeptejte kdo tam byl, páč my jsme byli na nočním výletě po památkách ve Vídni)

Dojmy: Skvělý areál, osm krásných hřišť se slušným počasím... :o)

Postřehy: Dva bleskový callahany na turnaji. I bez střídání se dá vyhrát turnaj (Flugsaurier v juniorech).

První dubnový víkend se uskutečnil ve Vídni každoroční mezinárodní turnaj Vienna Winter League. Místem se stal útulný areál ASKÖ-Schmelz Sport Center, který organizátoři vyměnili za poněkud skromnější podmínky v Prátru. Jedná se o největší evropský turnaj hraný na umělé trávě, s účastí týmů z Rakouska, Čech, Slovenska a Maďarska. Na letošní ročník vyslalo jednoho zástupce také Slovinsko a dva Chorvatsko. Celkem se akce zúčastnilo 48 celků ve čtyřech kategoriích, hrálo se na osmi hřištích.

Kategorie PRO

V této kategorii bojovalo dvanáct týmů, které se mezi sebou utkaly ve dvou skupinách trochu netradičním švýcarským systémem. O pořadí tak nerozhodoval počet výher, ale celkový počet vítězných bodů ze tří zápasů, které týmy dostávaly podle rozdílu ve skóre. Nespornou výhodou tohoto systému je fakt, že i za rozhodnutého stavu mají oba soupeři stále o co hrát a odchození závěru zápasu se mohlo vítězi hrubě nevyplatit.

Z českých týmů v této kategorii startovali Prague Devils a FUJ. Zatímco prvně jmenovaný se podařilo umístit se na čtvrtém místě ve své skupině, první tým FUJů skončil pátý a druhý den bojoval jen o deváté místo. Doplatil přitom na těsnou prohru o bod s Wunderteamem a hlavně vysokou porážku od domácích favoritů TheBigEz.

Ve skupině pátých a šestých týmů ze základní skupiny si však FUJ počínali suverénně a přehráli jak B-tým TheBigEz, pojmenovaný jungEZ, tak oba výběry FRA A i FRA B, které by měly reprezentovat Rakousko na plážovém mistrovství Evropy. FUJ s juniory Vojtou a Bleskem v sestavě tak dosáhli na deváté místo.

Prague Devils dorazili do Vídne bez několika svých opor a také oni dvakrát v základní skupině prohráli, přesto po konci skupiny ztraceli na třetí místo Outsiterz jediný bod. Ve čtvrtfinále tak šli na favorizované TheBigEz, kteří předpoklady naplnili a vyhráli 12:7. Také Wunderteam Prdům odolal a poslal je do boje o sedmé místo. S dalším vídeňským klubem SPIN si Prdi poradili 12:7 a uzmuli sedmé místo.

Výbornou podívanou pro ultimate labužníky nabídl finále mezi pořadajícími TheBigEz a slovenskými Mental Discorders. MD hráli skvěle, naopak Bigizům se povedlo několik laciných chyb, což v konečném zúčtování znamenalo, že prvenství v nejprestižnější kategorii putovalo letos zaslouženě do Bratislavy.

Kategorie OPEN

Také v Open se hrálo v základních skupinách švýcarským systémem. Mladí FUJové dostali do skupiny A jedny z favoritů – loňské finalisty Hallodigaz-e?. Mladý pražský tým tak čekal boj s Winona Riders a se slovenskými Outsiterz o druhé postupové místo do horní skupiny. Hned v prvním utkání FUJ s Riders sice prohráli, ale oba následné zápasy s Outsiterz a outsiderem JJRR velkým rozdílem vyhráli a naděje na druhé místo ještě žila. Bohužel po přepočtení vítězných bodů se radovali o pouhý bod Winona Riders, na FUJ tak čekala střední skupina s B-týmem LOL a Catchupem. Maďari nebyli FUJům velkým soupeřem a byli rádi, že neodešli poraženi už před časovým limitem (14:6), silný Catchup ale byl nad jejich síly (9:11). Druhé místo ve skupině znamenalo boj o devátou příčku a odvetu s Outsiterz. FUJové nepřipustili revanš a dosáhli stejně jako v PRO kategorii na deváté místo, když soupeře porazili 15:8.

Po loňské výpomoci FUJ v kategoriích Open a Women postavili PeaceEgg letos hned dvě svá družstva, jedno do Openu, druhé do juniorů. Cílem prvního zahraničního vystoupení PeaceEggu byla příprava na blížící se druhý ročník ligového turnaje Spring Spirit (19. a 20. dubna v Putimi u Písku). Oba písecké týmy však mnohonásobně překročily očekávání, když v kategorii Open dosáhl PeaceEgg v konkurenci 18 týmů na čtvrtou příčku a nově sestavený juniorský tým do devatenácti let dokonce na druhou z osmi účastníků!

Starší hráči v Openu začali turnaj s mužstvem AmPullen z Lince, které přehráli 12:5, stejně tak

Chuck Bronson z Vídne nekladl PeaceEggu po výsledku 3:15 větší odpor. V posledním utkání šestičlenné základní skupiny mužstvo z Písku podlehl pozdějšímu vítězi, slovenskému Frizmi 8:12. I tak se PeaceEgg na rozdíl od FUJů hodně šťastně kvalifikoval z druhého místa do bojů o příčky nejvyšší (při rovnosti vítězných bodů s Catchupem postoupil díky vyššímu skóre). V následné tříčlenné skupině odehráli Písečtí asi nejlepší zápas, když družstvu Innercircle podlehl v nesmírně dramatickém a vyrovnaném utkání o pouhý bod 10:11. Naděje na účast v semifinále se zdála být pryč, ale nedělní ráno se Píseckým povedlo vídeňské Winona Riders dokonale zaskočit a využít absenci soupeřova nejlepšího handle- ra – po výsledku 14:3 postoupili z prvního místa už mezi nejlepší čtyři týmy do semifinále.

Utkaní o finále bylo poznamenáno předcházejícími náročnými zápasy, soubor s únavou nakonec lépe zvládl výsledkem 9:6 tým Hallodigaz-e z Budapešti a zopakoval si tak loňskou finálovou účast. Písecké tedy čekalo utkání o bronz a ani v Openu se odveta PeaceEggu nepovedla – hned v úvodu utekl Innercircle na 3:0, PeaceEgg stačil zabrat a vyrovnal na 3:3. Potom už ale tým z rakouského Reidu v kraji Innkreis (odtud jejich název) odskočil na výraznější a rozhodující rozdíl a přesvědčivě dokráčel ke třetímu místu. Písečtí na závěr skóre alespoň zredukovali na 7:12.

Na jednom z největších dosavadních úspěchů PeaceEggu v kategorii Open se podílela jen šestičlenná sestava ve složení: Marek Holický, Miroslav Houška, Radim Maňák, Tomáš Záluský a Jan a Pavel Koubovi. V několika zápasech svému týmu vypomohla také Lenka Valentová, která na turnaji startovala za pražský celek FUJ v kategorii Women.

Ve finále se utkali Hallodigaz-e z Bukurešti a Frizmi z Lublaně, za něž hrál i Petr Škoda ze Sedmy, který je ve slovinské metropoli na studijním pobytu. Frizmi potvrdili svoje vítězství ze čtvrtfinálové skupiny a i ve finále porazili Maďary, kteří si tak zopakovali loňský výsledek (loni prohráli ve finále s týmem TheBigEz).

Kategorie Junioři

Juniorská kategorie se hrála ve dvou základních skupinách systémem každý s každým. Organizátorům se podařilo nulovým startovním přilákat osm družstev, z toho dvě české.

Junioři PeaceEggu v základní skupině skončili na druhé pozici, když postupně v základní skupině prohráli 2:15 s vítězi plážového Paganella 2008 Flugsaurier (Wels, Rakousko) a vyhráli 12:3 nad No Way (Vídeň) a v klíčovém zápase 7:5 nad Mental Discorders (Bratislava). Ze druhého místa ve skupině narazili Pisečtí ve čtvrtfinále na tým CZ-Juniors (složený z hráčů několika českých klubů, především však z nejmladších FUJů) a porazili ho 11:4. Maďarský celek UFOzd F(l)ight byl v semifinále již tvrdším oříškem, nepříznivý vývoj utkání však písečtí junioři včas zvrátili a vyhráli nakonec bezpečně 12:7. Ve finále čekala na PeaceEgg odvěta se suverénními Flugsaurier, která se však proti vyzrálému soupeři (i když celý turnaj odehrál v pěti bez střídání) po vyrovnanějším průběhu nepodařila – finále juniorské kategorie tak skončilo 12:6 pro Rakušany.

I tak písecké družstvo (ve složení Jiří Boček, Tomáš Lyga, František Marek, Marta Němečková, Tomáš Nikodem, Radka Nováková, Adam Pohořský a Gabriel Shanahan) dosáhlo vynikajícího výsledku, navíc se postaralo se spolu s ženami Prague Devils o nejlepší umístění českého mužstva na turnaji.

Druhý český tým v juniorské kategorii – nově

sestavení CZ-Juniors – přijel do Vídně hlavně pro zkušenosti a těch se mu dostalo vrchovatě. Mladíci hlavně z řad nejmenších FUJů dokázali vyhrát polovinu odehraných utkání a nebýt bratrovražedné čtvrtfinálové bitvy s PeaceEggem, mohli pomýšlet na vyšší umístění. V základní skupině prohráli CZ-Juniors s maďarskými UFOzd a domácími Nein, v posledním zápase přehráli vysoko juniory Outsiterz. Čeští junioři si po ztraceném čtvrtfinále spravili chuť s rakouským týmem No Way, zlepšující tendenci výkonů potvrdili v druhém zápase s Nein, které v dramatickém zápase o bod porazili a připsali si pěkné páté místo.

Kategorie Women

Také v této kategorii nastoupily dva české týmy FUJ a Prague Devils. V konkurenci deseti družstev se lépe vedlo Devilkám, které posílené dvěma hráčkami z Monkeys prošly základní skupinou bez ztráty kytíčky a také v semifinále s bratislavskými Girls si počínaly suverénně (12:4). Ve finále narazily na taktéž neporažené favorítky Frisky Beez. Od začátku se utkání vyvíjelo lépe pro domácí, brzy si vybudovaly náskok a nakonec se tedy mohly radovat po výsledku 12:7 Rakušanky.

Fujky začaly turnaj nešťastně – bratislavský výběr BA-Girls je přehrál o jediný bod, také ve druhém zápase s těžkým soupeřem Frisky Beez nebodovaly. Chytily se až na maďarských CiCi Catch a vídeňské Spinderelle, a tak s vyrovnanou bilancí výher a proher po základní skupině figurovaly na třetím místě. Systém turnaje je svedl na tým Chicks with Disks ze Záhřebu. Chorvatky, posílené dalším studentem v zahraničí - Veronikou Šedovou z Frkotu, si vzali zápas ve svůj prospěch 5:3. Na FUJky tak zbyl zápas o sedmou příčku, kterou nakonec dobyli na úkor již jednou poražených CiCi.

Pavel, PeaceEgg

results

pro

1. MENTAL DISCORDERS
2. BIGEZ
3. UPSADAISY
4. L.O.L. *
5. OUTSITERZ
6. WUNDERTEAM
7. PRAGUE DEVILS
8. SPIN
9. FUJ
10. JUNG EZ
11. FRANCE BEACH TEAM I
12. FRANCE BEACH TEAM II

open

1. FRIZMI *
2. HALLODIGAZE
3. INNERCIRCLE
4. PEACEEGG
5. WINONA RAIDERS
6. 2EZ
7. CATCHUP
8. DREH&TRINK
9. FUJ
10. OUTSITERZ
11. L.O.L.
12. STOLICHNAYA
13. AMPULLEN
14. CHUCK BRONSON
15. MALI DIM
16. WILLIWAWS
17. JJRR
18. STACK OVERFLOW

women

1. FRISKY BEEZ
2. PRAGUE DEVILS
3. LAY D'S
4. EYECATCHERS *
5. CHICKS WITH DISKS
6. WADIES
7. FUJ
8. CICI CATCH
9. SPINDERELLA
10. HOT PANTS

juniors

1. FLUGSAURIER
2. PEACEEGG
3. MENTAL DISCORDERS
4. UFOZD F(L)IGHT
5. CZ JUNIORS
6. NEIN
7. NO WAY *
8. OUTSITERZ

* - spirit winners

drážďany

Takže Zimnice tentokrát jela do Drážďan v počtu 10 kusů. Konkrétně: Kačerr, Čupčák, Kawasaki, Meloun, Pepa, Marek, Ája, Twin-M, Twin-J, Iva. Tento počet byl na naše poměry až nezvykle vysoký, že? Normálně tolik lidí nemáme ani na outdoor turnaje. Nicméně vzhledem k tomu, že se během dne hrálo 6 zápasů, tak to bylo docela akorát. Turnaj nebyl přesně podle očekávání až tak úplně prestižní, ale zase na druhou stranu prvních řekneme 6 týmů nebylo úplně marných. Pravidlo říkalo, že minimálně jedna žena na lajně, ale my jsme to vzhledem k počtu žen v sestavě pojali striktně jako 2 ženy na lajně.

Jak to vypadalo, co se týče hry? V základní skupině první dva zápasy byly proti soupeřům, který byli nehorázně slabí nejprve Team Overhead, což je nějaká německo-polská mix šilenců, který neumí pořádně hrát, ale hází jen overy a scoobery. No ještě k tomu relativně běhají a tím, že měli jen jednu ženu, tak si občas pro nějakou tu sračku co si hodili, dokázali doběhnout. Nicméně přes „rozháraný“ výkon Zimnice, odpovídající prvnímu zápasu na turnaji, to skončilo asi 9:6. Další soupeř byl ještě výrazně marnější (1. zápas ve skupině prohrál 1:14) a od nás dostal 2:15. Poslední zápas sliboval „zajímavější“ podívanou, protože soupeř též dva první zápasy bez problémů vyhrál ... už tak o moc nešlo, protože postup do horní skupiny už byl jasný, ale proč nevyhrát, že? Ten tým byl nějaká mix lidí ze Stuttgartu a snad Wurzburgu, měli sice tři ženy, ale nejspíš je používali jako masérky, protože hrála vždy jen jedna a mám pocit, že převážnou dobu to byla ta samá, ale možná se pletu, páč jsem ji nebránil, ani jsem si ji během hry nějak „nevšímal“. Každopádně tedy nastoupili se čtyřma chlapama a výsledkem bylo, že se jim občas podařilo utéct na dlouhou, obecně nehráli špatně a bránili zónu, která jim ovšem byla úplně k ničemu, i když jsme párkrát měli štěstí, nicméně jsme proti ní skórovali snad vždycky. Soupeř od začátku asi do stavu 5:4 vedl, takže jsme poprvé sáhli k „změně“ sestavy a nechali Marka dva body odpočívát, což přineslo kýžený efekt a v závěru jsme to otočili tuším na 8:6. Takže základní skupinu jsme vyhráli, což byl základ pro to, abychom druhý den hráli nejdřív ve 12.

Další fáze: V další skupině jsme v prvním zápase potkali 1. z nějaké jiné základní skupiny (té, kde hrála P7), takže papírově měl být nejsilnější. Tým Mother Tongue, který sduzuje anglicky mluvící hráče žijící v Německu, a je to spíš srandatým, než cokoliv jiného. Měli v týmu pár starších zřejmě amiků a pak pár mladších anglánů, který sice docela běhali, ale zas tak moc toho neuměli ... takže jsme v pěkném tempu, ale docela s přehledem vyhráli. Řekl bych, že asi tak 9:5. Po této výhře jsme si řekli, že už to máme fakt na háku, a

že je teda na čase otevřít bar, což jsme taky hned udělali. Pozvali jsme Sedmu na návštěvu a proběhlo několik Cuba Libre a Piña Colad, pak nějaká ochutnávka pětiletých havanů a možná ještě nějaký nezajímavý drobnosti, no a dvě hodiny uplynuly a šli jsme hrát další zápas. Soupeř papírově neměl být moc silný a zřejmě asi ani nebyl a aspoň já jsem měl pocit, že to bude naprosto v klidu. Jenže přišly nějaké záhozy, pak nějaké dropy, soupeř se uklidnil a přestože neuměl bůhvíjak házet, tak běhal relativně solidně, zatímco my jsme byli docela slušně „zpomalení“. Pak ještě Čupíto po chycení bodu nahlásil sám sebe v autu, přestože tam zřejmě nebyl, což byl asi poslední hřebíček do naší rakve ... soupeř nakonec vyhrál 9:6, což nebylo příliš příjemné, protože jsme museli nad Saxy Divers vyhrát asi o 3, abychom měli jistotu postupu do semifinále. Takže v následujících dvou hodinách následovalo střídání, pití vody, redbulu, zpytování svědomí, soustředění se a podobný kousky. Výsledkem toho bylo to, že jsme Saxy Divers, kteří obdivuhodně odehráli celý zápas také se 2ma ženami na lajně (přestože věděli, že když prohrajou o víc, než pár bodů, tak nejspíše půjdou dolů), docela solidně zmáčkli v obraně a přestože si matně pamatuju, že Čupíto zkraje udělal něco, co naznačovalo, že si po zápase TGV nedá, tak jsme Saxíky víceméně rozsekali 9:4. Oni byli smutní, ale jen do té doby, než se dozvěděli, že poslední zápas ve skupině skončil remízou a oni budou hrát semifinále taky.

Tím byly hry prvního dne odehrány a už zbývalo dořešit nějaký drobnosti jako pivní závod, který jsme vyhráli, ale byli diskvalifikováni, protože se nesplnily nějaké drobnosti, což byla škoda, protože ty drobnosti byly tak na 15 vteřin a vítězství v pivním závodě bylo asi o minutu, pak jsme porazili sedmu ve fotbálku tenisákem, pak nás Mother Tongue vyzval na partičku gutsu, kterou jsme po horším začátku taky vyhráli a někteří angláni měli pěkně modrý ruce. Pak jsme ještě něco vypili, někteří jedinci si zatančili ... jo zapomněl jsem, ještě před pivním závodem Iva vyhrála v tombole postel, na které v noci spala a docela si libovala.

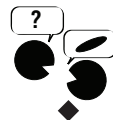
Druhý den ráno, teda ... no 12:30 jsme měli 1. zápas – semifinále, takže jsme pohodlně stihli snídani, připravili se, docela se i rozcvičili a nastupovali opět proti týmu ze Stuttgartu, se kterým jsme hráli už první den. Soupeř se zdál být docela silný, a to že mají 4 chlapy ve hře taky vypadalo nebezpečně, ale nakonec to vůbec nebezpečné nebylo. Možná díky tomu, že se hrálo v poněkud zkrácené (rozuměj normálně velké, ale na drážďanské poměry zkrácené) hale, tak tentokrát holka, která bránila jejich chlapy ho většinou celkem bez problémů pokrývala. Opět nasadili zónu a opět byla poměrně marná a kromě prvního

bodu, kdy jsem já (Kačerr) skóroval na Čupíto dost nepovedeným left handed high release no spin backhendem, který šel rychle k zemi, ale Čupíto ho ještě včas sebral, jsme ji vždy naprosto snadno rozebrali a bezproblémově skórovali. No a možná i proto, že soupeř byl na párty taky hodně vidět, tak oproti prvnímu zápasu přidal i nějaké nevynucené chyby, což mělo za následek, že jsme s přehledem vyhráli tuším 10:6.

Ve vedlejší hale v druhém semifinále bojovala Sedma se Saxy Divers, a přestože jsme to neviděli, tak podle výsledku, který byl snad něco jako 9:4, to bylo naprosto jednoznačné. K Sedmě je asi ještě třeba říct, že střídala lepší výkony s horšími a v každé z fází turnaje si v prvním nepovedeném zápase zavařila prohrou, ale pak nejspíš díky zlepšeným výkonům zbývající dva zápasy vyhrála a pokaždé se z kolečka tří týmů dostala nahoru.

Finále proti Sedmě: Pravidla byla: No time limit, score limit 10. To proto, že to bylo 10. výročí turnaje. Oba týmy se před zápasem ve druhém, toho času prázdné, hale pěkně rozběhaly, rozházely, protáhly, někteří se hlavně soustředili, no a pak dokonce i nějaké drilly proběhly. A vzhůru k zápasu. Sedma začala lépe a nevím už jestli z obrany nebo útoku skórovala na 1:0, pak jsme srovnali a bylo 1:1. Dál přesně nevím, jak se vyvíjelo skóre, ale jistě vím, že jsme malinko manipulovali se sestavou a snažili jsme se být silnější v obraně, což mělo za následek, že Marek asi dva body seděl, nicméně druhý efekt, který to mělo, byl ten, že jsme se dostali do vedení až tuším 6:2. Od této doby už jsme střídali pravidelně dvě pětky, z nichž ta, kterou musím prohlásit za první (Ája, Martina, Kawasaki, Pepino, Čupčák) byla výrazně úspěšnější při skórování než ta naše druhá pětka (Kačerr, Meloun, Marek, Iva, Jana). Sedma se ovšem za stavu 2:6 nevzdala a pěkně bojovala, což mělo za následek stažení rozdílu až na 6:7 po ne úplně nejlepší Zdeňkově dlouhé, kterou ovšem Radek dostihl v zóně a mocnou rybou sebral ze vzduchu. Z našeho týmu se v tomhle zápase nejlíp předvedla asi Martina se svou krásnou forehandovou dlouhou banánosekerou, která se Áje snesla naprosto přesně do ruky (nebyla to banánosekera, jak ji známe od Týny, ale spíš taková citlivá sekeříčka, která přesně spolupracovala s nabíhajícím hráčem) a pak několika chycenými body od Kawasakiho, který se rozohnl a házel například sekeru padající od hráče, nicméně byla tam Martina, a chytla to, takže to bylo v pořádku. Byla to dřina, protože Sedma zrovna hrála fakt dobře, nicméně jsme to všechno dotáhli do vítězného konce 10:7 a jako tuším třetí český tým jsme po dvou druhých místech z předchozích let tento turnaj vyhráli.

Kačerr, ŽZ

continuation rule aneb konec dobrý, všechno dobré

Letos jsem byl poprvé v Rimini na Paganellu. Hraje se tam podle směsice pravidel WFDF, BULA a UPA. Konkrétně pravidlo Pokračování v hře, Continuation rule, je tam bráno podle UPA pravidel. Při hře nám pak kolem tohoto pravidla vznikly diskuse, které sice vždy byly urovnány bez větších problémů, ale každá diskuse poškodí plynulost hry.

Potíže způsobovala především tato situace: obránce v poli zahlásí přestupek, pick nebo foul, útočník který stojí nejbližší, hlásku slyší a přestane hrát, ale házeč tuto hlásku nezaregistroval (třeba proto, že fouká silný vítr nebo obránce nebyl dost hlasitý atd.) a pokračoval ve hře přihrávkou na hráče, který už mezitím přestal hrát. Přihrávka byla zkažená a pak začaly diskuse, zda to byl či nebyl turnover.

Vrtilo mi hlavou, jak má tohle pravidlo správně fungovat. K takovým diskusím by přece normálně nemělo docházet. Buď je chyba v UPA pravidlech nebo tomu já špatně rozumím. Začel jsem se podrobněji do UPA i WFDF pravidel. Nečekaně se ukázalo, že jsem tomu špatně rozuměl já... Podstatný je v tomto pravidlu okamžik zastavení hry.

Nejprve popíšu, jak je Continuation rule v našich zemích běžně chápáno. Budu se zabírat pouze případem, kdy je přestupek hlášen proti útoku, opačný případ nezpůsobuje většinou problémy.

1. Dojde-li k hláске v době, kdy je disk ve vzduchu, čeká se, jak situace dopadne, nedokončená přihrávka je brána jako turnover a hra pokračuje bez přerušení, dokončená přihrávka se vrací zpět k házeči.

2. Dojde-li k hláске v okamžiku, kdy disk stále drží házeč, který však po tomto okamžiku disk odhodí, hra je zastavena a disk se vrací k házeči bez ohledu na to, jestli byla přihrávka dokončena nebo ne.

Takový princip byl v zásadě uplatněn ve WFDF pravidlech platných v letech 2002 až 2006. V nich se říká, odstavec 404.17.B.1, že je-li disk ve vzduchu v okamžiku faultu, přestupku či picku, hra pokračuje dokud není rozhodnuto o držení disku. V odstavci 404.05.E.2 se říká, že je-li hra zastavena, hráči by měli zůstat stát na svých místech. To, že je hra zastavena v okamžiku hlásky, je napsáno v odstavci 404.13.F pro případ faultu a v odstavci 404.14.C pro pick. Proti tomuto principu trochu stojí odstavec 404.17.B.1, který řeší případ, kdy házeč odhodí disk po tom, co byly nahlášeny kroky. V takovém případě hra pokračuje, dokud není rozhodnuto o držení disku (tento případ byl myslím v praxi často ignorován).

V současných WFDF pravidlech, platných od 1.4.2007, je situace trochu zpřehledněna. Odstavec

17.1.2 říká obecně pro přestupky, že hra je přerušena v okamžiku hlásky, pokud není uplatněno pravidlo Pokračování ve hře (Continuation rule), popsané v sekci 18. Obdobně pro foul, odstavec 16.1.2. Pokračování ve hře je pak definováno v sekci 18 tak, že nastává ve dvou případech. Zaprvé, pokud je disk v okamžiku hlásky již ve vzduchu, odstavec 18.1. Zadruhé, když je hlášena hláška proti házeči, který se následně pokusí o přihrávku, odstavec 18.2. V situacích, kdy je přestupek či foul zahlášen proti jinému útočníkovi než házeči, není pravidlo Pokračování ve hře aplikováno a hra je zastavena v okamžiku hlásky.

Jak to vypadá v 11. edici UPA pravidel? Continuation rule je řešeno v odstavci XVI.C a následných pododstavcích. Přímou v odstavci XVI.C je řečeno, že pokaždé, kdy je zahlášena hláška, je Continuation rule použito a hra je zastavena až v okamžiku, kdy házeč potvrdí, že k hláске došlo. Všichni hráči v poli tedy pokračují ve hře, dokud hru nezastaví házeč, který by měl dát viditelně či slyšitelně najevo, že je hra přerušena. Zajímavé pravidlo nastává, pokud hlásí hlášku útočící tým, ať házeč nebo útočník v poli, následně se házeč pokusí o přihrávku, a i když tato přihrávka dopadne úspěšně pro útok, je disk vždy vrácen zpět k házeči (odstavce XVI.C.1.a.2 a XVI.C.2.a.2). Je to pravděpodobně snaha o snížení počtu hlásek, neboť pokud už útočník zvolá hlášku, nemůže si jen tak zkusit přihrát s vědomím, že se k němu disk v případě neúspěchu zas vrátí.

Co z toho všeho tedy plyne? Nejprve asi to, že pokud hrajete podle UPA pravidel, nezastavujte se automaticky, pokud zaslechnete nějakou hlášku. Není na tom nic nespiritového, je to v rámci dobře promyšlených pravidel. Hru v UPA v takovém případě zastavuje házeč. A hrajete-li podle WFDF pravidel, dohrávejte vždy disky, které jsou ve vzduchu. A dobře si rozmyslete, jestli budete zkoušet přihrávat, pokud proti vám obrana zahlásila hlášku. Ať to lítá!

Heřka, PD

Originální znění uvedených pravidel:

1. 404.05.E.2 Player's Movement to Stop: Whenever play is halted other than after a goal or at the end of a period of play, the movement of all players must quickly stop so that the relative positions of the players at the time of the stoppage is preserved as closely as possible. The players shall remain in their respective locations until the marker restarts play by touching the disc held by the thrower. During the check, the players shall ascertain the proper positioning of all the players and the players' readiness to continue.

2. 404.13.F Player Positioning: After a foul is called, all players shall remain in the position they held at the time of the foul until play is resumed.

3. 404.14.C Picks: No player may establish a position, or move in such a manner, so as to obstruct the movement of any player on the opposing team. In the event of a pick, the obstructed player shall immediately call "Pick," loudly. Play shall then be stopped and be resumed only after a check, with the stall count resuming from the point of interruption or to five if the count is over five.

4. 04.17.B.1 If a foul, violation or pick is called while the disc is in the air, play continues until possession of the disc is gained.

5. 16.1.2. If the continuation rule (Section 18) is not in effect, play stops after a Foul is called.

6. 17.1.2. If the continuation rule is not in effect, and it is not the first marking violation for that Stall Count, play stops after a Violation is called.

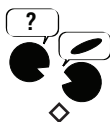
7. 18.1. If a foul or violation occurs when the disc is in the air or while the thrower was in the act of throwing, play continues until possession has been established.

8. 18.2. If the foul or violation was called against the thrower (e.g. travel or offensive foul by the thrower), and the thrower attempts a pass after the call, play continues until possession has been established.

9. XVI.C Any time an infraction is called, the continuation rule applies. Continuation Rule: Play stops when the thrower in possession acknowledges that an infraction has been called. If a call is made when the disc is in the air or the thrower is in the act of throwing, or if the thrower fails to acknowledge the call and subsequently attempts a pass, play continues until the outcome of that pass is determined. For the purpose of the continuation rule, an uncontested stall that occurs after another call is treated the same as an incomplete pass. Play then either stops or continues according to the following conditions: ...

10. XVI.C.1.a.2 If the infraction occurred before the thrower was in the act of throwing (II.T.3) ... If the pass was complete, play stops and possession reverts to the thrower.

11. XVI.C.2.a.2 If the offense called the infraction after the thrower began the act of throwing or if the defense called the infraction, play continues un-halted. Players should announce "play on".

henry callahan

*Když řekneš svými vteřinami všemi:
mně, čase, jak bych závodník byl, služ,
pak Pán, pak vítěz na širé jsi zemi,
a, co je víc, pak, synu můj jsi muž.*

— Rudyard Kipling, O. Fišer

Víte, co to je Callahan? Ještě donedávna jsem jen věděl, že je to chycení soupeřovy přihrávky v jeho obranné zóně. Ale když se mě Janička Předsedkyně zeptala, proč se to jmenuje zrovna Callahan, neměl jsem moc co říct. Ještě jsem věděl něco o ceně v univerzitní soutěži UPA, ale víc nic. Tak jsem začal hledat.

HENRY CALLAHAN, celým jménem Henry Pfau Callahan, se narodil 11. prosince 1957 ve Waukeganu ve státě Illinois Joan a Haroldu Callahanovým. Narodil se jako nejmladší ze 4 chlapců (Joe, Pete, Jay a Henry) a měl také 1 starší sestru (Melisu) a 3 mladší (Charlotte, Shelagh a Amy). Na střední školu chodil do Lake Forest Academy, kterou dokončil v roce 1975. Henry byl už na střední škole nadšeným sportovcem, miloval basketbal, běh na dlouhé tratě a golf. Henry nebyl jen velmi talentovaný, ale vládl i velmi nespoutaným duchem. Raději než navštěvovat University of Illinois, jako většina jeho rodiny, zamířil Henry na severozápad, kde nastoupil na University of Oregon v Eugene. „Henry was allways free spirit,” říká o něm jeho matka, když vzpomíná, jak Henry odjel do Oregonu nejdříve jen s partou kamarádů na sklizeň okurek nebo čokoliv, co se namanulo. Pak se však zamiloval do kraje kolem Eugene a zapsal se na místní univerzitu ke studiu financí. Jako dříve se začal intenzivně věnovat různým sportům.

Není známo, kdy se Henry naplno vrhnul na Ultimate. Je možné, že viděl Disc golf a pak Ultimate a myšlenka spojení přesných hodů a intenzivního běhání ho pohltila. S jeho dovednostmi z basketbalu, golfu a zálibou v dlouhých bězích není divu, že se stal velkým talentem pro Ultimate. Na konci sedmdesátých let byl však na severozápadě USA jediný univerzitní tým Ultimate, na Washington State University. To chtěl Henry změnit. 5. října 1978 založil první tým Ultimate Oregonské University a dostal do vínku 300 dolarů. Tým si vybral jméno „Low Flying Ducks”. Následně dokázal pro klub získat několik vlivných sponzorů, mladý Phil Knight věnoval klubu 10.000 dolarů. Logo tohoto sponzora nosí tým dodnes a snadno v něm poznáte logo firmy NIKE.

Po založení týmu začal Henry ovlivňovat rozvoj Ultimate. Uvědomoval si potenciál této hry. Měl vizi intenzivní sportovní hry postavené na základech fair-play, která by se hrála v univerzitních parcích po celé zemi. Začal se zasazovat o změny pravidel

u UPA, aby se Ultimate stalo ještě více atletické s ještě větším důrazem na fair-play. V této souvislosti si musíme uvědomit, že v Henryho době ještě pravidla jako „počítání zdržování” neexistovala. Další, co bylo na Henrym fantastické, byl jeho přístup ke „Spirit of the game”, přestože se tento termín začal běžně používat až později. Byl notoricky znám pro svou vysoce soutěživou hru a zároveň nechutí ke špatným hláskám.

Mimo svou práci pro UPA, zlepšování své vlastní hry (denně běhal 7 mil a navrch si přidával několik sprintů), zasazoval se o rozšiřování Ultimate ve svém okolí. Začal vyučovat předmět Ultimate na Oregonské univerzitě, tento předmět se dodnes stále vyučuje. Také se účastnil zakládání Darkstar Alliance, společenství, které po několika let organizovalo turnaje v okolí Eugene. Psal popularizační články a texty, které s pomocí spoluhráčů rozšiřoval po univerzitách. V roce, kdy dokončil studia na Oregonské Státní Univerzitě, existovalo již na severozápadě 8 univerzitních týmů. Jednou z nejtypičtějších vlastností Henryho bylo jeho nadšení pro komunitu kolem Ultimate. Říkal, že tato hra má přirozenou schopnost sdružovat lidi. Vždycky rád lákal své spoluhráče i protihráče na „poturnajové pívko” a tyto chvíle si užíval stejně jako hru.

Po absolvování školy v roce 1980 se Henry vrátil do svého rodiště. Nezdřel se dlouho a hned se zas vydal cestovat. Mířil znovu na západ, tentokrát do Kalifornie. Po cestě se v lednu roku 1982 zastavil u svého bratra Jamese ve městě Boulder ve státě Colorado. Po několika golfových záporech s bratrem se mu v Boulder zalíbilo. Henry se rozhodl strávit tu nějaký čas a našel si práci v Bennigamově Taverně. Nebyla to nejlukrativnější nabídka, kterou měl, ale řekl si, že u Bennigama

bude nejvíc zábavy. Rychle se stal vrchním číšníkem a přihlásil se do manažerského kurzu.

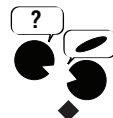
Osud měl však jiné plány. 23. června 1982 narkoman a zloděj z povolání Robert Wieghard přišel vykrást Bennigamovu Tavernu. Robert byl už dříve obviněn z ozbrojených krádeží a držení drog. Henry se s ním snažil vyjednávat, když požadoval peníze za pokladny podniku. Robert vzal peníze a bezdůvodně se rozhodl vzít i život nevinnému člověku. Henry byl zastřelen jednou ranou do hlavy, zatímco seděl s rukama vzhůru. Robert byl později zatčen a odsouzen k doživotnímu trestu.

V roce 1983 v průběhu World Flying Disc Championships v Santa Cruz v Kalifornii nastoupilo na lajnu šest hráčů Oregonské univerzity. Sedmým byl Henry Callahan, ačkoliv byl položen na hřišti v urně. Po tom, co těch šest hráčů dalo bod, začali skandovat „This one's for Henry”.

UPA na Henryho nezapomněla a od roku 1996 nese jedna z nejprestižnějších cen, kterou lze v Ultimate získat, cena pro nejužitečnějšího hráče univerzitní soutěže UPA, jeho jméno. Asi by byl velmi hrdý, kdyby se dozvěděl, že v roce 2003 získali tuto cenu dva hráči Oregonské univerzity, Ben Wiggins a Chelsea Dengler. Dnes je v USA více než 500 univerzitních týmů a každý rok tento počet asi o 10 % narůstá.

Po tom, co jsem se dozvěděl více o životě Henryho Callahana, křičím s ještě větší chutí „Callahan!!!”, když pobízím ke skórování. Připomíná mi to, že Ultimate dává možnost vyniknout a nedat zapomenout lidem jako byl Henry. Samozřejmě jsem ho neznal osobně, ale znám podobných lidí dost i u nás a vždycky si s nimi rád zahrám. Ať to lítá!

Heřa

Plánované propagační a rozvojové akce v roce 2008

17.-18.5. Jarní training camp pro nováčky (Předboj u Prahy)

24. 5. Propagační akce (Odolena Voda)

6. 6. Dětský den (Postřižín) – v jednání*

8. 6. Praha (koleje Děkanova) Senátorky

<http://senatorky.pod.cvut.cz/>

13. 6. Písecké slavnosti – propagační akce

<http://www.pisecke-slavnosti.cz>

14. 6. Propagační akce (Humpolec) – v jednání*

18. 6. Akademické hry (Brno)

13.-14. 9. Podzimní training camp (místo bude upřesněno) nebo Ladronka 2008 (Praha 6)*

20. - 21. 9. Ladronka 2008 nebo Podzimní training camp*

*Seznam bude postupně upřesňován, sledujte termínovku a www.cald.cz

Výzva hráčům:

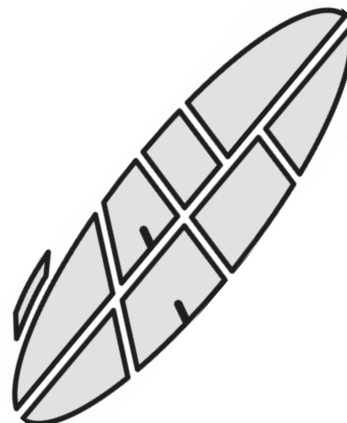
Na propagační a rozvojové akce hledáme dobrovolníky z řad hráčů ultimate, discgolfu i freestyle.

Chceme předvádět frisbee na exhibicích a ukazovat je při různých příležitostech dětem.

Hledáme komunikativní a nadšené hráče, kteří by rádi pomohli jak s organizací akcí, tak s jejich realizací.

Nabízíme příležitost uplatnit svůj organizační talent, zahrát si, proplacení jízdného a stravného na akcích a pro stálé pomocníky i symbolickou finanční odměnu.

Kontakt: rozvoj@cald.cz

plážové mistrovství – ecbu 2008

1. oficiální BULA mistrovství Evropy v plážovém frisbee ultimate proběhlo ve dnech 8.-12.5. 2008 na „Nau“ beach v Le Pouliguen ve Francii v kategoriích: Open, Mixed a Masters.

Soutěže se zúčastnily i 2 české týmy, které reprezentovaly Čechy v kategoriích open a mix.

Mixový tým vybojoval krásné **3. místo**, open tým obsadil **7. příčku**.

Výsledky, fotografie, informace a další zajímavosti naleznete na internetové adrese <http://www.ecbu2008.org> a v dalším čísle našeho časopisu.

Přihlášené týmy:

Open:

Rakousko
Belgie
Česká republika
Francie
Irsko
Nizozemí
Španělsko
Švýcarsko

Mixed:

Belgie
Česká republika
Dánsko
Lotyšsko
Německo
Nizozemí
Portugalsko
Španělsko

Masters:

Francie
Německo

soupis české reprezentace

Open

Jiří Blahout, Atruc (trenér)
Zdeněk Bouška, Pražská sedma
Jan Cvalín, Atruc
Dušan Čurda, Žlutá Zimnice
Martin Fajta, Atruc
Michal Hron, FRKOT
Martin Netolický, BOA
Ondřej Novák, Terrible Monkeys
Martin Řehoř, Atruc
Jiří Šmíd, Terrible Monkeys
Adam Štekl, Atruc
Michal Urban, Atruc
Filip Zelenka, BOA
Ondřej Zzulka, Žlutá Zimnice

Mixed

Chlapi

Ondřej Bouška, Pražská sedma
Jiří Ditter, Žlutá Zimnice
Jan Havel, Pražská sedma
Lukáš Karásek, Prague Devils
Jan Malý, Žlutá Zimnice
Ondřej Miller, Žlutá Zimnice
Jan Novák, Žlutá Zimnice (trenér)
Radek Růžička, Pražská sedma
Michal Ševčenko, Žlutá Zimnice

Ženy

Martina Hradecká, Žlutá Zimnice
Jana Hradecká, Žlutá Zimnice
Klára Kratinová, Žlutá Zimnice
Eva Kostnerová, Atruc
Alena Malá, Žlutá Zimnice
Lea Srbová, Pražská sedma
Veronika Šedová, FRKOT

Atrofované Ruče / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
atruc.pc.cz

BOA / Chrást u Chrudimi
boateam@seznam.cz
www.boateam.unas.cz

Exit / Ústí n.L.
frisbeeul@email.cz
www.frisbeeul.unas.cz

FrkotTeam / Olomouc
zdenek.krakora@centrum.cz
www.frkot.cz

F.U.J. / Praha
brauchli@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/
fuj.html

Hot Beaches / Praha
hot_beaches@hotmail.com

Létající cirkus / Hradec Králové
vosecek.jirka@inmail.cz
hradecke.frisbee.cz

Peaceegg / Písek
team@peaceegg.net
www.peaceegg.net

Prague Devils / Praha
info@praguedevils.org
www.praguedevils.org

Pražská 7 / Praha
p7@p7.cz
www.p7.cz

Rektální vyšetření / Brno
rektalka@centrum.cz
rektalka.tym.cz

Terrible Monkeys / Praha
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Threebones / Třeboň
david.viktora@centrum.cz
threebones.frisbee.cz

Žlutá Zimnice / Praha
list@zlutazimnice.cz
www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
tym@3sb.org
www.3sb.org

>>> **Na sobotní party plzeňské Yellow Submarine:**

U stolu obsazeného především hráči TM a Pd se rozjela zajímavá diskuse zakončená podivuhodným sociologickým výzkumem vedeným týmem odborníků v podání slečny Zuzy a slečny Hanii (výsledky viz. tabulka v pravo), nejzajímavější výroky viz. níže:

muži:
ochutnal sperma ###
neochutnal sperma ###/|||
neví /
říká že ne, ale kecá |||
holí si přirození ### /
neholí si přirození ###/|||

>>> Chobotí ohanbí bez přirozené kamufláže – heslo Kawasaki

>>> **Héřa:** Nepoužívají oni nějaké DDT?

Lulu: To by jim odpadly ty součásti, které by si chtěli nechat.

Héřa: Když se kouknu na ty Němky, možná si to chtějí nechat odpadnout!?

ženy: sexuální zkušenost se ženou (líbání)
ano ### /
ne |||

>> **Rimini, na cestě z páteční párty:**

Jerry na Me2da: „Médo, jak to děláš, že ti jde sama?“

>>> **Rimini, po posledním nedělním zápase, déšť a příšerná zima:**

Zuzka 3sb se převléká do suchého oblečení...

Fréza stojí, kouká na ní a prohlásí: „Zuzko nemít tak zmrzlý ruce tak na tebe sáhnu.“

>>> ...zalehla Marušku, zašlápla a rozdrtila a pak se poblila...

>>> **Jirka ŽZ** sedí na pláži v Rimini v nepostradatelné skládací židlice...

...jeho spoluhráči nad ním mudrují:

Kačer: Já jsem ale blb...jsem si tu svojí židličku nechal v Praze, abych se s ní nemusel tahat... teď by se ale hodila...

Maloch & Ája: My jsme to taky moc nevyčtyali...nechali jsme si židličky v autě u hotelu...

Zelí: No já jsem z Vás trubka největší, já si tu židličku přines, ale sedí mi v ní Jirka.

>>> **Migel:** Já jsem po těch 20ti hodinách cesty z Rimini...

Zelí: Myslíš po těch 20ti hodinách že kterejch jsi 12 prospal?

Migel: ...no, jsem v Brně na nádraží usnul jak největší houmlesák..Takhle (ukazuje) jsem si držel ten svůj batoh a tu svojí smradlavou židličku obalenou pískem...

Zelí: Jakou židličku? Tu máš pořád ještě u mě v autě ;)

>>> **Na cestě z Putimi domů v jednom z aut Východního bloku došlo k rozebírání holek:**

Celou diskuzi zakončil Pirát slovy:

„No, mně se dvojčata moc nelíběj, teda snad možná trochu Martina.“

víkend ve volném stylu

Ty tam jsou ty doby, kdy monopol na freestyle v ČR držel Š.M. Zájemci si mohou zapamatovat jména jako Pavel Baranyk, Jan "Dexter" Struž, Zahradníček broš, Jakub Košťál, Jakub Hošek a další...ale vlastně si je ani pamatovat nemusíte, protože o nich nejspíš ještě uslyšíte. Každopádně tahle parta se o víkendu 6.-7. 10. sešla v počtu 12 lidí na soustředění ve vesnici Mnichov poblíž Strakonice, do plného počtu scházel pouze footbagař a jinak hlavní hybatel freestylu v ČR Dexter.

Soustředění asi v leččem připomínalo starý dobrý pravěk ultimate – ne že bych si ty nejdřívější doby pamatoval, ale tak nějak jsem si je vždycky pamatoval. Ubytování bylo v baráku Pavlovy staré babičky, kde jsme si nocleh a dva obědy odpracovali drobnými pracemi jako stěhování radiátoru, rytí zahrádky, zakopání mrtvé slepice a hrabání listů. Samotné tréninky se pak odehrávaly převážně na místním fotbalovém hřišti. To sice nemělo ideální rozměry a povrch pro ultimate, ale na freestyle to víc než stačilo, zvlášť díky velmi příjemnému pravidelnému větru.

Sobotní tajtrlíkování bylo trochu poznamenáno páteční zatěžkávací zkouškou místní hospody, v případě některých jedinců také několika strakonických klubů. To podtrhl budiček v 8:00, kdy nás naše hostitelka nekompromisně vyhodila za spacáků a naordinovala nám Detox česnečkou a práci. Poměrně zábavný byl obraz drsných freestylistů, kteří úpí pod rozkazy babičky shrbené stářím do pravého úhlu, strkají si poslepu lžící do prohnílého otvoru ve své hlavě a poslušně stěhující asi metrakový radiátor. Nicméně v 11h už proběhl náznak rozsvíčky a první džem – hezky „klokaři“ a „káuntři“ zvlášť (pro neznalé – klokaři roztáčí disk po směru hodinových ručiček a káuntři proti směru, dohromady se jim tedy džemuje špatně. Protřelí freestylisti tento problém pochopitelně neřeší, protože umí na obě strany stejně dobře. Zeptáte-li se tedy Toma Leitnera jako já kdysi: „Clock or counter?“, podívá se na vás se shovívavým úsměvem). Organizace tréninku prakticky nebyla – nakonec je to freestyle, že ano – to však nezabránilo proběhnutí několika spontánních workshopů. Podle toho, kdo se na kterou oblast cítil, předvedl ostatním lekce nadhazování, againstspinů, otoček, bodyrollů, catchů a snad ještě dalších prvků. Plynulost sobotní části soustředění narušily jen dva incidenty – vynikající slepice na paprice v 13:00 a utkání místních fotbalistů v 16:00. Přes mé protesty jsme opustili slibně se rozvíjející zápas ještě před koncem prvního poločasu za stavu 2:2 a vydali se hledat vhodný tréninkový plac do okolních vesnic. Našli jsme slibnou větrnou hůrku a usídlili se tam téměř do tmy. Jak ubývala teplota, tuhly všem údy, takže bylo třeba uspořádat miniturnaj dvojic. Výsledek nebyl to hlavní, o co šlo a navíc si jej nepamatuji, takže jím ctěného čtenáře neobdařím. Myslím ale, že vítězi byli bratři Zahradníčkové. Se setměním jsme se dostali domů, rozežhali jsme gril a narazili samochladící sud. S takovou společností nám večer pěkně utekl.

Nedělní dopoledne jsme zasvětili práci a po sekané od babičky jsme se opět přesunuli na hřiště a tak trochu z nedostatku dalších činností jsme se rozhodli uspořádat drobnou soutěž jednotlivců, kterou jsme následně nadšeně nazvali Mistrovství ČR v turboshredu. Opět vsuvka pro nezkušené freestylisty: „shred“ je soutěž, ve které každý předvádí jednu nejlepší sadu, u frisbee se tím rozumí jeden nadhoz – jeden chyt

(mezitím pochopitelně řada triků). Celé to proběhlo na pět kol, rozhodčí byli všichni, kdo zrovna nesoutěžili, a udělovali body od 1 do 10 s tím, že nejhorší výsledek z oněch pěti kol se škrta. Vše proběhlo hladce a zábavně s těmito výsledky:

1. Pavel Baranyk
2. Štěpán Materna
3. ... a dál už si to nepamatuji

No a tím jsme to soustředění pěkně zakončili. Svoji účast jsem sice výrazně zvyšoval věkový průměr celé akce, ale i tak jsem si to užil. Výhoda freestylu je totiž mimo jiné v tom, že i když vám to moc nejde, můžete tak strávit pěkný víkend s kamarády bez pocitu nějaké větší frustrace. Nevýhod freestylu je samozřejmě celá řada a naplno už se mu asi nikdy věnovat nebudu, ale to už sem nepatří.

Štěpán, PD

Chcete vědět o freestylu více?
<http://www.freestylefrisbee.cz>

